XXV. évfolyam. Pécs, 1897. szombat, január hó 23. 18-ik szám.

Előfizetési árak:
Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . 2 „ 50 „
Egy hóra . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
a kiadóhivatal vesz föl

Klamarik.

Pécs, 1897 január 22.

(***) Megkönnyebbülten sóhajt föl a magyar középiskolai tanári testület minden tagja, hogy végre menesztetett a jól me érdemelt nyugalomba az a férfiu, a kin működése egész rendszert: a slendrián és kapkodás rendszerét jelentette. Ez a férfiu Trefort néhai miniszter teremtménye, Klamarik János miniszteri tanácsos volt, a középiskolai ügyek referense a kultuszminiszteriumban.

A közönségnek az a része, a melynek alkalma volt tapasztalni azt az ideges kapkodást, azt az üzletszerü, sablonos kezelést, mely legtöbb középiskolánkban meghonosodott, szintén örvendezve fog hozsannát kiáltani, hogy végre távozik az az ember, aki félszeg intézkedéseivel két generációt nevelt a stréberizmusnak. Mert annyi kétségbevonhatatlan és eltagadhatatlan tény, hogy éppen Klamarik volt a főoka és kutfeje azoknak az áldatlan állapotoknak, melyek középiskolai oktatásunk egész rendszerét, annak szinvonalát leszállitották, megteremtették a tanár-hiányt, és az évi átlagos tanulmányi előmenetelt problematikussá tették.

De mindez még nem a legnagyobb műve annak a rideg, zárkózott s folyton bosszuállásra gondoló kedélynek; Klamarik volt az, aki mindenben a dicső Thun-rendszert akarva utánozni, behozta az ugynevezett spicli-rendszert. A tanárokat örökké rettegésben tartva ekképpen, akik engedelmes szolgái, valóságos bürokratái lettek a hatalomnak, mert azokban a minősitvényi táblázatokban a tanár háta mögött a legjobb akaratu és készültségü tanárt örökre meg lehet nyomoritani, olyant jegyezve be a rubrikákba, ami határozottan rágalomnak volna minősithető, ha egyáltalában az érdekelt tanár, akiről mindenféle rossz és hátrányos referenciákat terjesztenek föl a legmagasabb helyre, egyáltalában tudna felőle valamit.

Klamarik volt az, aki hirhedt spicli-rendszeréből kifolyólag Schwikkereket s más ilyen nemzet-ellenes tanügyi salabaktereket küldött ki a vidéki, hazafias hirben álló tanintézetek nyakára, hogy forradalmi tendenciákat szagoljanak mindenütt, ahol az ifjuságot csak az igazi hazaszeretetre nevelik.

Klamarik volt az, aki valósággal üldözte, folyvást dobálgatta egyik városból a másik városba az igazi, képzett s jeles magyar tanárokat, hogy helyettük Szwatopluk csúszó-mászó hadával, saját kreaturáival népesitse be a kathedrákat, akik a végletekig viszik az ifjusággal a magoltatást, a kiknek pedagogiai ismeretük és tudásuk a 0 fok alatt áll, akik maguk is reá szorulnának, hogy tanuljanak valahol műveltséget, önérzetet. Az ilyen éhes tót diákocskákból lett professzorok aztán a legjobban hencegnek, ha valahová elhelyeztetnek, fölbontják örökös áskálódásukkal a testületi szellemet és azokat a régi, kipróbált erőket penzióba kényszeritik.

Nem volna elég e lapnak mind a nyolc oldala fölsorolni azokat, a miket Klamarik a magyar Geniusz ellen vétkezett. Csak a tankönyv-gyártás terén fellendült nagyipart ha megemlitjük, amely okozza azt, hogy semmi szakban s egyáltalában az egész haza egyetlen középiskolájában sincsenek jó tankönyvek használatban; mert Klamarik ur kifüstölte a régi jó tankönyveket mindenünnét s helyette saját nevelésü strébereivel iratott gyalázatosan rossz férczműveket, köztük persze legkomiszabbak azok voltak, a melyeket ő maga kompilált össze német tudósok könyveiből a lehető legszerencsétlenebbül; mert áldatlan kezében az aranyból is réz lett.

Trefort miniszter halála óta, bár mindenik uj miniszter szabadulni szeretett volna tőle, de a stréberek kitartásával folyton nélkülözhetetlennek mutatta magát, s bár azóta minden esztendőben kisértett a kibocsátott jelszó, hogy „Klamarik megy!“ de még eddig nem vált be; nagyon félő, hogy most is csak hiábavaló reklam-hir az egész menesztelésről szóló dolog, ami továbbra is megakadályozná a nagyobb koncepcióju tervek és reformok életbeléptetését a középiskolai oktatás terén.

Pedig valóban áldásosnak tartanók, s velünk együtt az összes hazai középiskolai tanárok, ha az ő előmenetelüknek, boldogulásuknak legeslegfőbb akadálya, Klamarik,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A vetélytárs miatt.

— Rajz a népéletből. —

Az övékével határos volt a kis kaszálónk. Szénát gyüjteni engem is kiküldött az apám, vigan dalolva vettem az iliatos szénát villám hegyére, hogy azt az apró petrencék tetejére tegyem.

A rét, a mező virágaiban, szépségeiben gyönyörködve, örvendező szemmel néztem szét a viruló természetben . . .

Egy pontra tapadt tekintetem. Nem tudtam elforditani fejemet, mig az egyes lépésénél jobbra balra hajtott kaszája fénye el nem káprázlatta szememet.

Most is látom, mily büszkén lépett a hullámzó zöld vetések között keresztül kasul; izmos karjáról lefolyó bőszáju inge hólyaggá emelkedett a déli szél lengedezésétől, a mint kaszáját a jobb vállán tartotta.

— Segits nekem Zsuzsikám! — mondá egész közel érve.

— Nem tudok én kaszálni, maga Józsi inkább segithet nekünk gyüjteni — válaszoltam villám nyelére támaszkodva.

Eles kaszája megvillant s a következő percben száz meg száz fü- és virágszál dölt keresztül kaszája élén, vastag rendet képezve.

— Zsuzsikám, nézd csak milyen szép virág életét vágtam ketté!

Oda szaladtam, nem törődve az éles füszárakkal, melyek véresre szurkálták lábamat.

— Melyik az?

— Kivágódott egy fél lépésnyire. Nézd, ott fekszik rajta a vérehuilató fü, aranysárga gombját a vad méh repkedi körül.

Felemeltem.

— Ismered te ezt a kék ágas virágot?

— Anyám mutatta nékem sokszor, ez Boldogasszony koronája, — feleltem a lábomnál heverő vérhullató füvet bámulva.

— Tüzd a kalapomhoz, szólt átnyujtva nékem.

— Köszönöm Zsuzsikám — fogá meg hirtelen mindkét kezemet. „Boldogasszony koronáját tüztél kalapomhoz, az én boldogasszony feleségem leszesz ugy-e?“ Aztán átölelt, forró csókjaitól kipirulva futottam ki karjai közül.

Vigan dolgozott tovább. Kaszájának suhintása néha-néha felülmulta a „Ne menj rózsám a tallóra“ dallamát.

— Istenem, jó Atyám! add meg nekem azt a boldogságot, hogy vele együtt dolgozhassak! — rebegtem atyám mellé huzódva, ki a határon álló füzfa árnyékában heverészett.

— Pihenj lányom te is — mondá, amint kalapját arcára boritotta.

Az arasznyi fübe hajtottam fejemet. Boldog voltam, álmodoztam . . . felrezzentem! Ismerős hang kiáltotta:

— Józsi, meritsen egy veder vizet a lovaknak! — Könnyedén ugrott le fakójuk hátáról, mikor felnéztem.

Nagy Zsófi volt, első szeretője Jóssinak. A földünk tulsó sarkán levő kuthoz sietett, hol már Zsófi eresztette le a vedret, egy-egy meritésnél mind a ketten mélyen a kutba hajoltak . . .

Istenem, mit beszélgethet azzal a rossz leánynyal, a ki már őt is megcsalta — zokogtam, arcomat a magas füszálak közé temetve. Az enyhe szellő oda-oda hajlogatta az egyes szálakat arcomra.

— Eltakarunk, ne lass, ne lass semmit — susogták.

Nem is néztem fel, mig a száguldó lódobogás fel nem riasztott.

Elül repült Zsófi a fakón, ostorával pattogtatva, utána a másik lovon ő eszeveszett sebességgel.

minél előbb eltávolittatnék arról a helyről, a hová soha sem illett be. Ő kitünően szolgálta az osztrák tradiciókat, és egy szolgalelkü generációt nevelt a hazának; azonban korántsem az a célja és feladata a magyar közoktatási kormánynak, hogy az osztrák Moloch-nak neveljen engedelmes rabszolgákat, hanem ellenkezőleg, hogy tanitsa hazaszeretetre, lelkesitse nagy tettekre azt az ifjuságot, mely pótolni van hivatva a kidülő öregeket. Klamarik átkos keze egyik hatalmas eszköze volt annak, hogy ifjaink ma már agyonkinzott szellemmel, legtöbbször üres fejjel kerülnek ki az életbe s már az iskola padjain azt számitgatják, hogy hány száz forintos állást kaphatnak, ha kezükben lesz az érettségi.

Adja a magyarok istene, hogy valónak bizonyuljon a hir, mely Klamarik menesztéséről szól, s akkor éppen mi, Wlassich miniszter eddigi politikájának ellenzői leszünk azok, akik őszinte szivvel gratulálunk neki; mert ez az egyetlen jó tette képes ellensulyozni azt a sok elődei példájára tett baklövést, amit egy év óta elkövetett. Klamarik ha megy, ugy tán még lehet valamit alkotnia a magyar közoktatás terén.

Zsinkó István halála.

Pécs, 1897. január 22.

Fekete gyászlobogókat lenget a szél az Isten házai tornyán . . .

Meghalt egy pap, Isten alázatos és egyszerü szolgája, kit érdemteljes életének tettei, munkássága, szorgalma a kiválasztottak közé, magas papi méltóságba helyezett ugyan, de a ki mindig megmaradt Isten egyszerü, alázatos szolgájának s nem volt más, mint a hivek igaz pásztora s az emberbaráti érzelmek követésreméltó, ritka erényekben ékeskedő példája.

Megérte a pátriarchák korát s e hosszura terjedő életben, tehetsége és munkássága révén, mily előkelő, magas állást szerezhetett volna magának: ki tudja? Ő azonban nem kivánt más lenni mint az egyszerü, az alázatos pap és az is maradt. Gyüjthetett volna magának kincseket, gazdagságot, hogy kényelemben élhessen. De nem tette ezt sem. Összes vagyonát jótékony célra adta; egyetlen kérelmező sem ment el tőle segitség nélkül; egyetlen szükölködő sem maradt gondozatlanul, ha hozzá fordult. Asztalánál évek óta tizenkét árva gyermek étkezett, a kik benne atyjuk helyett atyát találtak s gondos keze alatt végezték iskoláikat és lettek a társadalom derék, használható tagjai. És nem volt az emberi jótékonyság, a tanügy, a kulturának egyetlen fázisa sem, hol az ő áldozatkészségét ne tapasztalták volna, hol az ő adományai ne járultak volna hozzá a nemes cél eléréséhez.

És egyszerü, jámbor életében mindezekért nem várt, de el sem is fogadott volna semmiféle kitüntető elismerést. Maradt az egyszerü, alázatos ember, az istenfélő pap, a hivei lelkiüdvére gondoló lelkipásztor s megvetvén a világ hiuságait, ama kevesek közé sorozta magát, kik méltán tekinthetők a régi kolostorbeli jámbor atyák utódainak.

Mikor érezte, hogy a hiuságos földi élet számára véget ér és tudta, hogy utolsó földi utján már szavát nem emelheti fel, ha pompa és fény venné körül, haldokló ágyán meghagyta hozzátartozóinak, hogy temetése a legegyszerübb legyen és drága koszoruk ne ékitsék koporsóját. Még ekkor is arra gondolt, hogy a koszoruk árából hány szegényt lehet felsegiteni s utolsó földi utján is a jámbor, egyszerü pap akart maradni.

És az is marad, bár emléke a nagyok sorában lel megillető, diszes helyre!

*

Dr. Zsinkó István a pécsi egyházmegye subseniorja (Hegyessy László, a senior 1807-ben született) szül. 1810. okt. 16 án, Sárosdon, Fehér megyében.

Mint végzett filozófus és a filozófia doktora a pécsi szemináriumba felvétetvén, theologiai tanulmányainak befejezése előtt az 1834. év ápr. 1-én áldozópappá szentelte a nagynevü Szepessy Ignác báró pécsi püspök. Első szent miséjét nagybátyjánál Német-Üröghön tartotta.

Hét évig Závodon káplánkodván, 1841 ben a papnevelő intézet lelkiatyjává nevezte ki püspöke. Ezen tisztjét tiz éven át oly bámulatos tapintattal és lelkiismeretes gyengédséggel töltötte be, hogy növendékeit a legodaadóbb fiuszeretet és bizalom érzésével minden időre feledhetetlenül fűzte magához.

1851-ben kővágó-szőllősi plébánossá, mint ilyen 1865-ben a pécsi kerület alesperesévé lett. 1870-ben nov. 15 én valóságos kanonoki stallumot nyer és a papnevelő intézet kormányzója, rektora lesz (1875-ig).

Ez évben a szent Benedekről nevezett pécsi apátság cimével tüntette ki főpásztora. — 1884 ben, mint ötven év óta áldozópap, mutatta be az Urnak aranymiséjét. A királyi kegy ez alkalomból a III-ad o zt. vaskorona renddel ékesitette fel a nemes kebelt. 1893-ban ór-, 1894 ben olvasókanonok és a pécsi káptalan kisprépostja lett.

A szentnek mondható férfiu élete az angyali jóság és lángoló szeretet tényeinek szakadatlan láncolata volt. Ez tette az egyszerü férfiut ezrek éz ezrek közül kiválóvá, nagygyá, nevét példányképpé, emlékét minden időkre áldottá, feledhetetlenné.

A párisi szegények „Vince bácsi"-nak nevezték paulai szent Vincét, az irgalmas nénék rendjének alapitóját; őt is ily alapon méltán illette meg az áldott, feledhetetlen név: Pista bácsi. E név hallatára ezrek szivében rezdül meg a mély tisztelet, a leggyengédebb szeretet érzése s ezrek szemébe szökik az örök hála legforróbb könycseppje.

*

Betegeskedni jóformán csak a mult év végső napjaiban kezdett s orvosai tanácsára december 29-én lefeküdt; de szivós és agilis természete nem engedte huzamosabban pihenni s alig három napi ágybanfekvés után környezetének kijelentette, hogy ő nem beteg és ámbár nem hagyta el a szobáját, de ott járt kelt s órákig elült karosszékében.

Kezelő orvosai Pataky Lucidus és Kelemen Mihály dr. már-már reménykedni kezdtek, azonban ugy vizkereszt ünnepén ujabb gyengeségi roham fogta el az áldott öreg urat, minek következtében ismét ágyba kellett feküdnie.

Váltakozó állapotban, remény és kétség közt telt el az idő egészen most hétfőig, azonban ettől fogva a jó Zsinkó bácsi egészsége folyton hanyatlott, azonban folyvást eszméleténél volt.

Halála nyugodt volt, miként egész élete, ugyszólván elszenderült minden halálküzdelem, agónia nélkül 21 ről 22-re virradó éjjel fél kettőkor.

Végrendeletet még 1892-ben készitett, azonban legujabban 1896. évi november hó 21-én ujabb végrendeletet irt, mely még annak idején el lett látva Troll Ferenc káptalani helynök záradékával.

E szerint votiválís misékre örök alapitványképpen a szőllősi templomnak 1000 frtot, a kővágó-szőllősi plébániának 120 frtot, magának a szőllősi templomnak 200 frtot, a cserkutinak 100 frtot, a tőttősinek 100 frtot és végül a kővágó-szőllősi iskolának 200 frtot hagyományozott.

Ámbár a jó Zsinkó bácsi elhunyta miatt megyeszerte nagy a részvét, legjobban sajnálja mégis az a tiz szegény diák, a ki mindennap Zsinkó bácsi asztalánál étkezett s most, ha nem akadnak jószivü emberek, abba kell hagyni tanulmányaik folytatását.

A megboldogult lelkiüdveért a gyászisteni tisztelet holnap (szombaton) reggel 9 órakor lesz, melyen fényes segédlettel maga Troll Ferenc káptalani helynök fog pontifikálni.

Temetése vasárnap délután fél négykor lesz, s a székesegyház sirboltjában helyezik örök nyugalomra.

A halálesetről a székes káptalan a következő gyászjelntést adta ki: A pécsi székesegyházi káptalan ugy a saját, mint a széleskörü rokonság nevében, mélyen szomorodott szivvel jelenti, hogy felejthetetlen kartársa, nagyságos és főtisztelendő dr. Zsinkó István, ker. szt. Jánosról nevezett pécsi székesegyházi várprépost, szt. Benedekről nevezett pécsi c. apát, pécsi székesegyházi olvasó kanonok, a III. oszt. jeles vaskoronarend lovagja, a szépmüvészetek és bölcselet tudora, a pécsi kath. főgymnáziumnál püspöki biztos, zsinati vizsgáló, szentszéki ülnök, gyémánt misés pap végső elgyengülésben, a haldoklók szentségeinek ájtatos felvétele után, életkorának 87-ik, áldozó papságának 63 ik évében, folyó hó 22 én éjfél után fél 2 órakor az Urban elhunyt. A boldogult lelki üdvösségeért az engesztelő szent mise-áldozat szombaton, f. hó 23 án 9 órakor a püspöki székesegyházban lesz megtartva; hült tetemei pedig vasárnap, január hó 24 én délután fél 4 órakor fognak a boldog feltámadás reményében a székesegyházi sirboltban nyugalomra helyeztetni. Az örök világosság fényeskedjék neki! Pécs, 1897. január hó 22-én.

Könnyedén kapta le a nyári forgószél Zsófi piros kendőjét fejéről, kettőt-hármat fordult vele s a hátramaradt Józsi arcába csapta.

A szétbomlott fekete haj hosszu kévében uszott utána, hogy egyet fordulva Zsófi szemeibe vágódjon.

Nem láthatott most már semmit.

Abban a pillanatban megbotlott a lova a kiálló határkőben s fejjel a lova elé zuhant.

Mellé ugrott vágtató lováról Józsi, felemelte az összetört leányt, gyöngéden emelte a halovány orcát ölébe s a vérző piros ajakhoz hajolt.

— Ah, Uristen, megcsókolta! Ha még egy szikrát szereted, ugy menj el vele a másvilágra! sikoltottam.

Oda rohantam a füben fénylő kaszához, felkaptam s a másik pillanatban forró vére gőzölgött az éles acélon.

Bámulva, mereven álltam.

Még egyszer vonaglott. Fekete, halványuló szeme szememmel találkozott — — összeroskadtam.

Tek. törvényszék, gyilkos vagyok — halált kérek!

Németh Bertalan.

Hirek.

Pécs, 1897. január hó 22.

Irók és művészek raktáron.

A mai postával a következő körlevelet vettük:

„A fővárosi, mint a vidéki jótékony és kulturális egyesületek, közönségüknek magasabb szellemi szórakozást nyujtandó s nemes

céloknak szolgáló pénztáraik gyarapitására évente igyekeznek irodalmi és művészeti estélyeket rendezni, többnyire működvelők és ritkábban kiválóbb fővárosi szaktudósok, irók, és művészek közreműködésével.

Hiányozván egy központ, az a közvetlen kapocs, melyen át ez esték t. rendezői iróinkkal és művészeinkkel ez irányban érintkezzenek, sokszor abba is marad sok szép terv, bárha legjobb meggyőződés szerint egy egy kiváló erő közreműködése fokozza az érdeklődést és a legjobb sikert biztositja.

Irodalmi és művészeti vállalatom keretében, e hiányt pótlandó, népszerü, tudományos és irodalmi felolvasások, művész estélyek, hangversenyek rendezésénél, mint kiválóbb tudósok, irók, zene- és szinművészek képviselője a t. egyesület vezetőségének, minden esetben a műsor összeállitásánál szolgálatára leszek, a megállapitott tisztetdijak figyelembe vétele mellett.

Célom, hogy minden nagyobb értelmiséggel biró városban évente legalább három változatos művész-estély rendeztessék, miáltal az intelligens közönség szellemi igényei, ép ugy a jótékony célok érdekei kapnak kielégitést, egyben pedig irodalmunk és művészetünk annyira fellendül, mint bármely más művelt országban.

Kérem a t. egyesület vezetőségét, hogy a jelen körlevelemet tudomásul vegye és a legközelebbi bizottsági ülésben tárgyalni méltóztassék. Egyben pedig a legközelebbi idényre tervezett estély tekintetében vállalatommal érintkezésbe lépni kegyeskedjék."

A körlevél irója arról is értesit bennünket, hogy Jászai Marit, Török Irmát, Pevny Irént, Semsey Mariskát, Vámbéry Ármint, Sipuluszt, Szirmai Imrét, Liedlt és Somogyi Mórt kizárólag ő képviseli.

E szerint hát ha a jótékony nőegylet legközelebbi thea-uzsonájára nem kapna szereplőket, csak meneszszék a következő táviratot a hirdető céghez:

— Kérjük Szirmai Imrét, Sipuluszt és Tőjök Ijmuszkát.

És beállhat a következő sürgönyváltás:

— Szirmai 100, Sipulusz 50, Tőjök 25.

Persze a jótékony célból gazdálkodni kell s megindul erre az alku.

— Szirmai ur szép, de nem drága egy kissé? Sipulusz is lehetne olcsóbb. Török helyett kérjük Vámbéryt.

Végre is a körmünkre ég a dolog s mert se Sipulusz, se Török Irma nem jönnek olcsóbban, Vámbéry Ármin meg Törökországba készül, Szirmai ur jön el a nem drágállott 100 forintért.

Vagy a kereskedelmi Kaszinó szándékozik felolvasással egybekötött hangversenyt tartani.

— Kérjük Pevny Irént, Semsey Mariskát és Somogyi Mórt.

— Pevny 200, Semsey 150, Somogyi 100: jön a válasz.

— Pevny drága, Szemsey 100-ért, Somogyi 50-ért. Kasszaskontó 15 százalék.

S mert Somogyi Móric nem jöhet 50-ért. Pevny Irén meg nem enged a 200-ból, Semsey Mariaka mérgében bereked, a felolvasással egybekötött hangverseny is elmarad,

És igy tovább. Ilyen dolgokat is megérünk még irodalmi és művészi életünk óriási foku virágzása folytán!

Napirend 1897. január 23-án.

Naptár: szombat, jan. 23. — Róm. kath.: B.-A elj — Prot: Izaiás. — Gör.-kel.: (jan. 11.) Teodóz. — Zsidó: S. Jitro. — Nap kél 7 óra 22 perckor; nyugszik 4 óra 30 perckor. — Hold kél éjjel 10 óra 30 perckor; nyugszik reggel 9 óra 9 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok meleg; légnyomás 748 — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: borus, szeles idő, hó és fagy várható.

Szinház: Salvini társulatának fellépteül: „Romeo és Julia."

Munkásképző-egylet bálja a Scholtz féle sörcsarnokban.

— (**Pécs város közigazgatási bizottsága**) ma délelőtt 9 órakor tartotta — kivételesen — havi ülését Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt, melyen résztvettek: Egry József, Krasznay Mihály, Szeredy József, Szuly János, Zsolnay György, Ullmann Károly, Kiss József, Czirer Elek, Kovácsffy Kálmán, Salamon József, Dragonescu Döme, Zavaros Péter és Tróber Aladár. Ülés elején mindjárt elnöklő polgármester megemlékezett Salamon József tegnapi jubileumáról s a közigazg. bizottság részéről is üdvözölte. Majd az előadók szokásos havi jelentései következtek, a miket észrevétel nélkül tudomásul vettek. Néhány adóügyi felebbezés elintézése után az ülés kevéssel 10 óra után véget ért.

— (**Pályázatok.**) A pécsi dohányáruraktárnál segédtiszti állás van üresedésben. Pályázatok 2 hét alatt adandók be. — Sásdon a harmadosztályu postamesteri állásra pályázat hirdettetik. Pályázni lehet 3 hét alatt.

— (**Áthelyezés.**) Bartha Kálmán, alibunári kir. törvényszéki aljegyző, lapunk jelestollu munkatársa, az antalfalvai kir. járásbirósághoz helyeztetett át.

— (**Atlétha bál.**) A pécsi atléthikai club választmánya elhatározta, hogy február 20-án a nemzeti casinó összes termeiben fényes bált rendez. A rendezőség már megalakult, a védnököket a napokban kérik fel.

— (**A félév vége.**) A jogakadémián mai nappal fejezik be az első félévet, a hivatalos szünet február 8-áig terjed, a mely napon a második félévre való beiratkozások kezdődnek meg. A mult félévben kilencvenen felül volt hallgatója jogakadémiánknak, mely szám az előbbi évekhez képest örvendetes szaporodást jelent.

— (**Pécs város közegészségügye.**) A városi tiszti főorvos jelentése szerint a mult évi december hó egészségi viszonyai, ugy az előző havihoz, valamint a mult 1895. év hason időszakához viszonyitva nem éppen valami rózsásaknak mondhatók, a mennyiben ugy a megbetegedések, mint a halálozások száma szaporodott. Tulnyomóak a légzőszervek heveny bántalmai voltak, összekötve influenzával, a csúzos esetek sem voltak ritkák, előfordult ezenkivül még néhány difteritisz, vörheny és hagymáz. Az összes helybeli kórházakban ápoltatott november hóban 679, december hóban 787 beteg. A lefolyt december hóban élve született 108 gyermek, köztük 58 fi és 50 nőnemü; meghalt 102 egyén. Közköltségen 175 egyén láttatott el gyógyszerekkel.

— (**Kossutány Ignác dr.**) ma bucsuzott el jogakademiai hallgatóitól. Jogászaink az I. számu tanteremben gyültek egybe ma délelőtt fél kilenc órakor, s a belépő tanárt megéljenezték. Égi Kálmán jogászelnök szép beszédben bucsuzott el a szeretett tanártól, mire Kossutány mélyen meghatva köszönte meg az ifjuság iránta érzett vonzalmát, kifejtette, hogy nem saját jószántából hagyja el e kedves várost, katedráját, melyről 2 évtizeden át vezette a fiatalságot és szeretett kollégát, majd hazafiasságra, szorgalomra és kitartásra buzditotta hallgatóit, miután nagy éljenzés között a lélekemelő ünnepély véget ért.

— (**Halálozás.**) Özv. Dollinger Andrásné szül. Kraschowitz Emma, tegnap este életének 68-ik évében elhunyt. Temetése holnap (szombaton) délután 3 órakor lesz a Kossuth Lajos utca 16. számu házból a budai külvárosi temetőben. Az engesztelő szent-misét f. hó 25-én délelőtt 10 órakor mutatják be lelkiüdveért az Ágoston-téri plebániatemplomban. Az elhunytban Dollinger András, a Hétfejedelem-szálloda tulajdonosa, édes anyját gyászolja.

— (**Adóhátralékok.**) Dragonescu Döme pénzügyigazgató hosszasan elpanaszkodik havi jelentésében irásban, a mit csak megerősitett hosszas szóbeli fölszólalásával is a mai közigazg. ülésén, hogy Pécs városában az adóhátralékok évek óta számtani haladvány módjára emelkednek, a minek leginkább abban rejlik az oka, hogy a 100 frtnál több adót fizetők pontatlanok az adófizetésben, a kik ellenében meg fogják tenni a szigoru intézkedéseket. Érdekesnek találjuk közölni azt a statisztikát, mely kimutatja, hogy évek óta hogyan és mennyivel szaporodott a hátralék. E szerint Pécs városában az adóhátralék kitett

1888. végén	41.353	frt	04	krt,
1889. „	37.796	„	18	„
1890. „	55.345	„	38	„
1891. „	56.881	„	54	„
1892. „	57.100	„	38	„
1893. „	72.335	„	20	„
1894. „	75.901	„	16	„
1895. „	82.235	„	55	„
1896. „	88.867	„	55	„

— (**Megmérgezett férj.**) Celder János, bányász által neje ellenében emelt vádra nézve, rendőrségünk befejezte az előnyomozást. Az asszony többszöri kihallgatása alkalmával is megmaradt tagadásánál s azt mondta hogy Celder azért vádolja első férje megmérgezésével, hogy bosszut álljon rajta. Ugy áll ugyanis a dolog, hogy az asszony Celderrel, egybekelésük óta, nem a legjobb viszonyban élt s most elhagyta férjét és mással kötött ujabb viszonyt. Azt mondja hát, hogy az elhagyott férj merő boszuból emelte ellene a szörnyü vádat. De mert Celder megmaradt vallomásánál, tegnap este átadták az ügyet a királyi ügyészségnek s most a vizsgálóbiró vezeti a rejtélyes vád kideritése végett a vizsgálatot.

— (**Meglopott község.**) Baán község kárára az ottani vásártérről rendszeresen üzték ismeretlen jómadarak a fák és léckeritések dézsmálását s a kár, a mit igy okoztak, 150 frtot tett ki. A főherceglaki csendőrség a napokban végre nyomára jött a tolvajoknak s el is fogta azokat a három Boszkovics testvér személyében kiket ugymint Boszkovics Rádót, Boszkovics Jánost és Boszkovics Antalt fel is jelentették a lopások miatt a biróságnak, a hol további vizsgálat folyik ellenök.

— (**Megakadályozott gyilkosság.**) Valter Lárzló, ujmindszenti lakos, kevés hijja, hogy gyilkosa nem lett Sipos

Marinak és ugyanott lakó anyjának. Ugyanis berontott hozzájuk éjnek idején és meggyilkolással fenyegette őket. A megrémült anya és leánya segitségért kiáltoztak s csak igy tudtak megmenekülni a veszedelmes embertől, mert a szomszédok segitségükre siettek s kimentették őket a gyilkolni akaró kezei közül. A baksai csendőrségnek az eset bejelentetvén, az nyomban letartóztatta a veszelmes embert és bekisérte a birósághoz, a hol ügyében meginditották a vizsgálatot.

— (**Kézrekerült betörő.**) Kaposvárról irja levelezőnk: a mult héten Keszthelyen egyik ékszerész üzletébe „ismeretlen tettesek“ betörtek és az üzletből mintegy 7—8000 forint értékü ékszereket elloptak. A keszthelyi csendőrség nyomban értesitette a kaposvári csendőrparancsnokságot is az elkövetett betöréses lopásról és sikerült is a csendőrségnek a tettest Kaposvár város határában elfogni. A jó madár egy balaton-berényi fuvarossal vitette magát Kaposvárra, nyilván azzal a szándékkal, hogy az ellopott ékszerek egy részének eladási árából pénzt teremtsen és azzal tovább álijon. A betörőnél megtalálták az összes ellopott ékszereket. Nyomban átkisérték a törvényszék fogházába.

— (**Az árvák pénze.**) Zavaros Péter, árvaszéki elnöknek a városi közigazgatási bizottság mai ülésében felolvasott jelentése szerint az árvaszék kezelése alatt állott a lefolyt december hóban: Készpénzben 13.123 frt 96 kr., takarékpénztári könyvecskékben 6.846 frt 13 kr., magán kötvényekben 429.373 frt 81 kr., értékpapirokban 104.043 frt., Tartalék-alapban 22.746 frt 33 kr., ékszerek ingókban 1895 frt 30 kr. Összesen tehát e hóban 578.028 frt 53 krnyi érték kezeltetett, a miből december hó folyamán kiadatott 15.717 frt 91 kr.

— (**A pécsi tifusz.**) A ma megtartott városi közigazgatási bizottsági ülés végén a polgármester megreklamálta, hogy miért hiányzik a főorvosi jelentésből a tifuszjárványra vonatkozó értesités. Cirer Elek dr. t. főorvos megjegyezte, hogy ennek csak a jövő, februári havi jelentés keretében lesz helye, a mennyiben a katonák közt ezek a megbetegedések csak a folyó hó folyamán történtek. Azonban annyit már most is közölhet, hogy hivatalos értesülése szerint a Krajcár-kaszárnyából ez idő szerint tényleg 39 tifuszos katona fekszik s 10-en gyanus tünetek miatt elkülönitve megfigyelés alatt állanak. A város területén különben eddig 7 tifusz eset fordult elő a folyó hóban. Majorossy polgármester erre kijelentette, hogy még ez ideig nem volt megállapitható, vajjon behurcoltatott-e Pécsre a járvány, vagy a régi, Rókus-forrásból jövő vizvezeték rozoga agyagcsövei, a pöcegödrök közelsége folytán okozták a beszüremkedést, illetve a fertőzést és a járvány tovább terjedését. Ma még határozottan semmi sincsen konstatálva, ámbátor a gyanuba vett forrásból már vizet is küldtünk föl a belügyminiszteriumhoz. A járvány jelentkezésekor nyomban megjelent Pécsett egy katonai bizottság, a melylyel a város közegei együttesen tárgyaltak s azóta mindent elkövettek, a mi emberileg tehető, hogy a járvány terjedésének gát vettessék. A csővezeték egy részét, a mi leginkább ki volt téve a beszüremkedésnek, tényleg már föl is ásták és áthelyezték, miután alapos kitisztitásnak vetették alája. Azóta magát a Rókus-forrást is elzárták további intézkedésig s most az egész csővezetéket — ámbár rengeteg költségbe kerül — fel fogják bontani egész a forrásig és ujakkal helyettesiteni. A bizottság megnyugvással vette tudomásul a polgármester kijelentéseit s ebben a tudatban majd nyugodtan megvárja, hogy milyen szép halálozási statisztikát fog február hóban benyujtani a tiszti főorvos.

— (**Egy havi rend.**) A polgármester jelentése szerint az elmult december hóban a közigazgatási igtatóba beérkezett 2147 ügydarab, a miből 2023 intéztetett el; a kapitányságí külön igtatóba beérkezett 1447 ügydarab, amiből 1397 darab intéztetett el. Bünügy volt 1, vétség 8, kihágás 145, cselédkönyv kiadatott 8, igazolási jegy 10, iparigazolvány 4, tüzeset volt 1. Letartóztatva volt 144 egyén, kötött utlevéllel kiutasittatott 56, kisérettel 2. A központban müködő községi birósághnál beadatott 225 panasz, végrehajtás volt 61; a bányatelepi községi birósághnál beadatott 39 panasz, végrehajtás volt 11. Utadó fejében december havában 2091 frt 42 kr., vagyis 323 frt 83 krral több folyt be, mint az előző hóban.

— (**Megszökött tolvaj inas.**) Pauck Lipót, pálya-utcai kereskedő, ma reggel bejelentette a rendőrségnél, hogy az inasa, Kis Ferenc, 36 frttal megszökött. A pénzt rábizta, hogy vigye a postára s a gyerek el is ment, hanem vissza tegnap ebéd óta nem tért. A tolvaj inast a ki az elsikkasztott pénzzel, valószinüleg egy más vidékre vette az utját, a rendőrkapitányság körözetni fogja.

— (**Elfogott tolvaj.**) A szabolcsbányai csendőrség elfogta Bagun András, lopásért körözött egyént, a ki csavarogva járt a vidéken. Az elfogott tolvajt átadták a szentlőrinci járásbiróságnak, a hol meginditották ellene a bünfenyitő eljárást.

— (**Feltört pince.**) Lindemann János, baáni lakosnak a pincéjét a napokban ismeretlen tettesek feltörték s onnan hat forint értékü élelmiszert élemeltek. A főherceglaki csendőrségnek a betöréses lopás bejelentetvén, a nyomozás megindult a betörők kipuhatolása iránt, eddig azonban még sikertelenül.

— (**Bünbánó tolvaj.**) Pandur János gyümölcsényi lakosnak a szobájába belopózott Pap Mihály, ugyanottani lakos és annak dolmánya zsebéből 20 frtot kilopott. Tettét azonban csakhamar megbánta és a lopott pénzt visszavitte a gazdájának. Bün bánása azonban már késő volt, mert a csendőrök elfogták s ezek előtt aztán beismerte azt is, hogy Hundelik Antal, godisai lakostól nemrégiben egy vasvillát lopott el. Most a biróság fog vele végezni.

— (**Verekedő ember.**) Hollenbach István, nagyhajmási lakos, Stefan Jakab és Emich Péter ugyanottani lakosokkal a napokban összeszólalkozott. Az összeszólalkozásnak az lett a vége, hogy Hollenbach vasvégü botjával mindkét ellenfelét olyan alaposan elverte, hogy azok még mai nap is az ágyat nyomják. A mágocsi csendőrség a verekedő ember tettét bejelentette a biróságnak.

— (**Nagy tüz.**) A Vásáros-Dombóhoz tartozó ujvárosi pusztán Szarvas Sándor, ottani lakos kárára egy nagykiterjedésü szalmakazal, istálló, gazdasági eszközök és gépek leégtek s a kár tulhaladja az 5000 frtot. Hogy a tüz miből keletkezett, azt nem lehetett kipuhatolni, bár a sásdi csendőrség meginditotta a nyomozást a tüz okának kideritése végett. A leégett szalmakazal s az összes gazdasági eszközök és épület biztositva voltak s a kár igy megtérül.

— (**Megtalálták a kutban.**) Török János, kaposvári pálinkamérőnek a kaposvári piacon levő bérházában a mindenes december hó utolján minden jelentés nélkül eltünt és senki sem tudott hollétéről. A napokban azonban vizmérés alkalmával a lent járó veder megakadt, a vizben levő holttest pedig nem volt más, mint az eltünt mindenes, ki aprószentek óta a kutban volt s teste már feloszlásnak indult. Az eset nagy szenzációt okozott.

— (**A siklósi iparosok olvasóköre**) saját könyvtára javára február hó 6-án saját helyiségében zártkörü táncestélyt rendez. Beiépti-dij személyenkint 50 kr., családjegy 1 frt. Kezdete este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak.

— (**Tűz.**) Duna-Szekcsőn, előbb a félmilliós posztkiszli lopásról hirhedt Csombor Imre tulajdonát képezett, utóbb — árverés utján — a kir. kincstár tulajdonává vált háznak egyik szobájában a felhalmozott üres zsákok meggyuladtak s ezektől tüzet fogtak a Fonciére biztositó társaság gabonával teli zsákjai is. A tüzet azonban észrevették és eloltották. A kár 200 frt. A tüzet valószinüleg a kályhakürt nyilásán áthatolt szikra okozta.

— (**A honvédtisztikar szaporitása.**) Megirtuk, hogy a honvédtisztikar létszámát 109 tiszttel fogják szaporitani. E létszámemelést a honvédelmi miniszter már az 1897-ik évi költségvetésbe fel is vette. Most arról értesülünk, hogy a tisztikar állományát már a legközelebbi előléptetéseknél kiegészitik. Az ujonnan rendszeresitett tiszti állások rangfokozatuk szerint a következők: 1 tábornok, 5 alezredes, 5 őrnagy, 5 első és másodosztályu százados és 91 alantas tiszt. Ezenkivül a vezérkari szolgálatra alkalmazott tisztek számát szintén kettővel fogják emelni. A tábornok az ujonnan felállitandó negyedik honvédlovas dandár parancsnoki állását fogja betölteni, mig a vezérkari tiszteket a kerületi parancsnoksághoz osztják be.

Müvészet, irodalom.

○ **Salviniék első vendégjátéka.** Itália zengzetes nyelve csendült föl tegnap este a pécsi nemzeti szinházban oly nagy és distingvált közönség előtt, a milyent ritkán fogad magaba a tágas nézőtér. Igen sok vidéki arcot láttunk a közönség soraiban, a kik messze földről jöttek el, hogy gyönyörködjenek a világhirü müvész hasonlithatatlan alakitásában. Ámbár az előadás nyelvét alig alig értette valaki, de szemmel láthatólag megle-

petés tükrözött minden arcon, a kik ez este végignézték Salvini Gusztávnak Hamletjét. A nagy kritikusok már rég tul vannak rajta, hogy e nemben Salvini művészete utól érhetetlen, igy hát meg sem kiséreljük mél tatásunkkal kisebbiteni az ő ragyogó művészetét. „Isteni szép ember!" ez volt a közönség női részének a véleménye, a mihez mi csak azt teszszük hozzá, hogy Toscana nyelvét még szebben beszélni soha sem hallottuk. Kitünik ez magából a staggione tagjainak beszédéből is, pl. Laertes személyesitője az öblös nápolyi dialektust, Poloniuse a Róma vidéki vontatott, ugyszólván tagolt kiejtést, a királyné a velencei kedves cseve gést, a többi előadók pedig Itália más és más vidékének dialektusát mutatták be s Salvininét leszámitva, ki Ofeliát sikerrel alakitotta, bizony nagyon is gyenge környezetet adnak a világhirü művésznek, a kiknek majdnem mindenike egy fejjel kisebb Salvininél s játékuk bizony alig alig üti meg a jó előadáshoz kötött várakozásoknak minimumát. Ügyes volt az utolsó felvonás vivási jelenete, a min nagyon is meglátszik Salvini befolyása. A dráma előadása, bár megfelelő röviditésekben részesült, eltartott háromnegyed 12-ig, a minek egyébiránt a tulságos hosszu szünetek voltak az okozói, ugy, hogy a folyosók s mellékhelyiségek fülkéibe elhelyezett gyertyák már 10 órakor leégtek. A kik vidékről jöttek be az előadásra, azok már a III. felvonás után távoztak, hogy le ne késsenek a vonatról. (***)

Törvényszék.

§ **Fokról-fokra**. Megirtuk annak idején azt a rablótámadást, melyet Stift Kálmán, berkesdi jegyzői irnok, követett el Szulcsányi János ugyanottani lakos ellen. Nevezett ugyanis Emmert János kocsmájában ülvén, észrevette, hogy Szulcsányi sokat fizet s a pénztárcájában nagy kékhasu bankókat is látott. Mikor aztán Szulcsányi eltávozott, utána ment és a részeg embert az uton feilökte és pénzét elrabolta. A rablásra sülyedt fiatal embert, ki pedig jó családból származik, a csendőrök megkötözve kisérték be Mohácsra s onnan a pécsi kir. törvényszékhez. A törvényszék ma délelőtt tartotta meg a rossz utra tért fiatal ember ellen a végtárgyalást és tekintetbe véve a sok enyhitő körülményt, 3 havi fogházra itélte. A elitélt megnyugodott az itéletbon s azt Rákosi Imre dr., kir. alügyész, mint a vádhatóság képviselője, tudomásul vevén, az itélet jogerőssé vált s az elitélt átadatott büntetése kiállása végett a királyi ügyészségnek.

§ **Gyilkossági kisérlet**. Kiss József, kopácsi lakos, mult évi március 23-án összezördült Máté Cövek Jánossal, kivel már régen haragban élt. Az összezördülés vége az lett, hogy Kiss felkapta kétcsövü fegyverét s azzal berontott Máté Cövek lakására s ott a seréttel töltött puskából rálőtt. A lövés lában találta a megtámadott embert, a ki meneküln: akart a gyilkos elől, az azonban a másik csőből is rálőtt s ekkor meg fejbe és arcon találta. A két lövés következtében a serétek nem kevesebb, mint 23 sebet ejtettek Máté Cövek Jánoson, a ki két hétig feküdt sebeiben. Kiss József felett ma tartotta meg a pécsi kir. törvényszék a végtárgyalást, melynek eredménye lett, hogy Rákosi Imre dr. érvelésében gazdag vád és Kereky Mihály dr. védbeszéde után Kiss József szándékos emberölés büntettének kisérlete miatt 3 évi fegyházra itéltetett, mely itéletet azonban megfelebbezte, de felebbezett terhére a királyi ügyész is.

Országgyülés.

— **A képviselőház ülése január hó 22-én**. (A „Pécsi Figyelő" eredeti távirata.) A miniszterelnökség költségvetésének a tárgyalása került a mai ülés napirendjére. Elsőnek felszólalt

Madarász Imre, a ki elveti a 67-es közösügyeket, s azt a szörnyszülöttet, mely két testtel de egy gyomorral bir, a mely gyomor azonban az egyik testnek jóval kevesebbet juttat. Közszabadságunk nincs, ennek biztositékai hiányoznak. Nem fogadja el a költségvetést.

Városssy Gyula néppárti nem fogadja el a költségvetést; előnyösebbnek tünteti föl helyzetünket a valónál, csak hogy a kvóta-

görög — igy szerencsésen egy egész gyüjtemény lesz együtt, még csak egy török hiányzik."

A nagyapa egy tekintetre elhallgattatta a fiatal embert megjegyzéseivel s folytatta felolvasását.

„Ezen a helyen hagytam abba tegnap s nagyon fáj, hogy annyit irtam, mert már csak három számlám van s ha azokat is tele irtam már, elfogyott a papirkészletem. A három lapot, mely még rendelkezésemre áll, arra akarom használni, hogy lehetőleg pontos leirását adjam tartózkogási helyemnek, hogy kiszabaditásomat megkönnyithessék, ha véletlenül nagyatyám, vagy más jóindulatu emberek kezeik közé kerülnek, kik talán indittatva éreznék magukat, egy szegény leányt, kit erővel fogságban tartanak, kiszabaditani. Nem tudom, milyen módon fog sikerülni e lapokat továbbitani; de majd csak kinálkozik valami alkalom, s én készen leszek, hogy azt hasznomra forditsam."

„Péntek este volt, mikor engem hálóba keritettek s e helyre hoztak. Hány nap mulhatott már el azóta, nem tudom, mert nincs semmiféle eszközöm, melyiyel az időt meghatározhatnám. Nem lévén ablaka a szobának, nem is tudok különbséget tenni a nappal és éjszaka között. A kis néger hozza a gyer yákat és ételeket, mert engednem kellett az éhségnek s eszem, nehogy erőmet veszitsem; mikor legyőz a fáradtság néha alszom is. Testileg nem szenvedek semmiben s a remény ébren tart. Beképzelem magamnak, hogy meg fognak engem szabaditani, kik szeretnek: nem felejthettek el oly hamar s remélem keresnek s mindent fel fognak használni segitségemre, ha én tudatom velük hollétemet. De hol vagyok? Hisz magam sem tudom!"

lódtam. Hirtelen kialudt a gáz s én vaksötétségben maradtam."

„Felsikoltottam, de csak egyet tudtam kiáltani, mert láthatatlan kezek, megragadtak, a számat betömték és zsákot dobtak reám. Azután fölemeltek és elhurcoltak."

„Isten csodája, hogy a félelem meg nem ölt. Csak arra emlékezem, hogy nagyapóra s arra a fiatal emberre gondoltam, a kit segitségül hivok, ha lehetséges lett volna.

— A gazemberek, — orditott közbe Dangelas s öklével az asztalra csapott, hogy majd felborult a márványlapja. És én nyugodtan pipáztam az utcán, mig a szegény kicsikét ilyen szörnyüségesen bántalmazták. De meglakolnak majd a gazemberek!

Az öreg kérő tekintete eszébe juttatta, hogy kiváncsi a folytatására s tovább olvasott.

„Mindenekelőtt eltávolitottak a házból. Éreztem, hogy homokos talajon vezetnek keresztül. Nagyon sokáig tartott az ut s többször fennakadt ruhám az ágakban és indákban. Valami hosszu, hosszu kertfélén hurcolhattak át."

— Persze, hogy a kerten, ahol tegnap Borodinóval beszélgettünk — emlékezett vissza most Dangelas.

„Lépcsőkön kellett leszállanom. Sok, nagyon sok lépcsőn. Azután már nem éreztem friss levegőt, hanem nedves, hideg párázatot."

— A hitványak pincébe vitték — sóhajtott közbe az öreg.

„Kiáltani akartam, de a hang megakadt torkomon. Többen vettek körül, de senki sem szólt egy szót sem. A lépések ugy kongottak, mintha alagutban járnánk."

emelés indokoltassék. Németország ellenünk Oroszországgal paktál s Bánffy az orvoslás helyett a leleplező sajtót üldözi A választások a Bánffy éra legsötétebb pontját képezik.

Lukács Gyula kérdézi Bánffyt, hogy mikor fogja az aradi vértanuk sirjait kikutattatni és a vértanukat a nemzethez méltóan eltemettetni?

Polónyi Géza zajos derültség közt felolvassa, hogy Maros-Torda megye Dózsa alispánt munkaképtelenség, szellemi gyöngülés cimén évi 1790 frttal nyugdijazta a mult év legvégén és most ez a férfiu mégis képviselő.

A tételt a többség megszavazta.

A rendelkezési alap tételénél Lukács Gyula kérdezte, hogy mi igaz a fiumei közigazgatás megváltoztatásáról szóló hirekből?

Bánffy Dezső báró miniszterelnök rögtön felel és kijelenti, hogy csakis a közigazgatási bíróság hatásköréről tárgyalnak.

Eötvös Károly nem szavazza meg a rendelkezési alapot, mert Bánfty kijelentette, hogy a kiegyezéshez nincs szüksége ellenzékre, a melyik menvédelmezze érdekeinket. Ez képtelen államférfiui felfogás.

Rakovszky István néppárti támadja Bánffyt és a levéltitok megsértésével vádolja.

Bánffy Dezső báró nevetségesen próbált mosakodni.

Pulszky Ágostonnak a kormányt és pártját dicsőitő dythirambjával végződik az ülés.

TÁVIRATOK.

— **Salamon József királyi tanácsos.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mint a hivataios lap mai száma jelenti, ő felsége Salamon József baranyamegyei királyi tanfelügyelőnek a tanügy terén tett szolgálatai elismeréseül, a felség személye körüli miniszter előterjesztésére, a királyi tanácsosi cimet dijmentesen adományozta. Az erről szóló okmány, amit a jubiláns csak ma reggel, az ünnepség lezajlása után vett kézhez, Bécsben, f. hó 16-ról van keltezve.

— **A Kossuth-pártkörből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Kossuth-pártkörben tegnap este értekezletet tartottak.

— **Ankett a fiumei kérdésben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Fiume kivételes közjogi helyzetének reformálása tárgyában összehivott ankett tegnap este nem jutott egyöntetü megállapodásra; mert a fiumeiek féltik autonomiájukat s ellenzik az államrendőrség és a közigazgatási bizottság szervezését, egyébiránt a közigazgatási bíróság hatáskörének kiterjesztése ellen nincs semmi kifogásuk.

— **Békésen elintézett párbaj.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Wolfner Tivadar bőrgyáros és a gödöllői kerület orsz. képviselője provokálta tegnap a mandátum ellen kérvényezők képviselőjét, Sik Sándor ügyvédet az ellene a tárgyaláson ejtett sértő kifejezések, mint pl. „uzsorások arisztokratája“ miatt. Az ügyet azonban békés uton elintézték.

— **Bianchi biboros meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rómából jelentik, hogy ott tegnap Bianchi datárius bibornok meghalt.

— **Murawjeff utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Murawjeff orosz külügyminiszter legközelebb Berlinbe s onnét Koppenhágába utazik — bucsuzni.

— **Képviselők párbaja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gajáry Ödön ma délelőtt provokáltatta Iványka Oszkárt azért a tegnapi kifejezéseéért, a melyet Sima Ferenc interpellációjakor közbekiáltott.

— **Parlamenti párbaj.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Iványka Oszkár, Sima Ferenc tegnapi interpellációja alatt, mikor az elnök rendre utasitotta a csongrádi főispán ellen használt erős kifejezéseért, közbekiáltott: „Talán dicsérje a gazembereket?“ Vadnay csongrádi főispán ezért ma kihivatta Ivánkát. Vadnay negbizottai: Pulszky Gusztáv és Török József, Iványka segédei: Rohoncy Gida és Förster Ottó, akik kijelentették, hogy Iványka közbeszólása nem volt személyes vonatkozásu, de ha Vadnay mégis sértve érzi magát általa, kész elégtételt adni.

— Még ezer szerencse, hogy nem veszitette el a fejét — jegyezte meg Dangelas. — Azt hiszem, ki is fogja magát szabaditani.

„Most halottam, hogy nehéz, döngő vasajtót nyitnak ki, azután a viz nehéz lélegzete csapott felém.“

„Felemeltek és én elvesztettem eszméletemet. — Azt hittem, hogy a kutba dobnak. Mikor magamhoz tértem, puha ágyon feküdtem s nem éreztem fájdalmat. A kötelékeim levették, de a zsákot a fejemen hagyták. Nem mertem megmozdulni. Ugy tetszett, hogy világos helyiségben vagyok. Vártam a halált, de nem jött. Elaludtam.

— És? — kérdezte türelmetlenül Cordouan apó, mikor Dangelas szünetet tartott.

— Csak türelem — felelte a fiatal ember itt néhány sor el van mosódva. A szegényke bizonyosan sirt irás közben. Igen, igen; látni a könyek nyomait. Az ördögbe csak nem pityeredem el magam is — boszankodott Dangelas s lopva törölte szemeit.

Cordouan szeme nem nedvesedett meg, csak az öklét rázta dühében. Ha Borodinó most véletlenül eléje kerül, akkor baj lett volna belőle.

„Mikor felébredtem, már nem volt a fejemen semmi s ugy tekintettem körül, mintha nehéz álom lett volna az egész. Tágas szobában voltam, melyet két kandeláber világoitott meg. A falai vörös selyemmel behuzva. Az ajtók zárva; tehát börtönben vagyok. A szoba kényelmesen butorozva, finom ruha a szekrényekben. Azt hihettem volna, hogy egész életemen itt akarnak tartani, de ez éppen nem hatott rám megnyugtatólag.

— Rám sem — szólt keserüen Dangelas.

„A felteritett asztalon gazdag ebéd, de nem nyultam semmihez. A diványra feküdtem s vártam, mi fog ezután történni, amely talán megmagyarázza a rejtélyt, amelynek áldozatául estem. Kiáltottam, sirtam, könyörögtem, mind hiába, süket némaság körülöttem. Öngyilkosságot követtem volna el, ha lehetséges lett volna. Kést kerestem az asztalon, de nem találtam; kanálnál, villánál nem volt egyéb a tányérok mellett.

— A gazemberek mindenről gondoskodtak! mondá Dangelas félig fenhangon. — Tudták, hogy a szegényke öngyilkosságot követ el, ha alkalma nyilik hozzá; ezt azonban meg akarták akadályozni. Ó, ez a Borodinó! Ha véletlenül kezeim közé kerülne! De olvassuk csak tovább:

„Ez sokáig tartott. nagyon soká. Végre az ajtók egyikén egy négert láttam bejönni, ki oly utálatosan és nevetségesen volt öltözködve, hogy nevettem volna, ha nem félek annyira. De egyáltalán nem látszott gonosznak lenni, s nem is lehetett több tizennégy évesnél; én azonban ugy képzeltem, hogy azért jött, hogy engem urához vezessen.

Nagyon rosszul beszélt franciául. ugy, hogy nagy fáradságomba került megértenem őt; de annyit mégis kivettem szavaiból, hogy nincs mitől félnem, ott tartózkodásom csak néhány napig fog tartani s gondja lesz reá, hogy e rövid idő alatt semmiben sem szenvedjek hiányt. Többet nem értettem a beszédjéből s hogy hol vagyok, arra a kérdésre nem adott feleletet.“

— Tehát egy néger! — mormogá Dangelas. — Boroginó azt mondja. hogy ő orosz. Ön azt tartja, hogy

Haldokló szultán. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hamid Ben Mohamed, zanzibári szultán haldoklik.

— **Apponyi Albert gróf atyja beteg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Apponyi Albert gróf édes atyjának, Györgynek, állapota tegnap aggasztóbbra fordult, miért is fia a beteg ágyához sietett Eberhardra.

— **Goluchowsky megjött Berlinből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Goluchowsky külügyminiszter tegnap visszaérkezett Berlinből Bécsbe. Utjának eredménye, hogy a diplomácia végre tisztában van Németországnak Törökországra vonatkozó terveivel

NYILT-TER+)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni czégtől, —

továbbá: **valódi ó**

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban **1 frt 20 kr.**

NICK A. K.-nál Pécsett,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos SZAUTTER GUSZTÁV — Felelős szerkesztő PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger dijjutalmazott

biztos hatásu

Mell-Pastilláit.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszertárban és nevesebb gyógyfüszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fiai

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váczi-körut 17.

Meghivó
a „Dráva-Szabolcsi népbank“
1897. évi január hó 31-én tartandó
ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE.

TARGYAK:

1. Elnök előterjesztése.
2. Felügyelő bizottság jelentése
3. 1896. évi számadás bemutatása.
4. Lehető inditványok.

A „Dráva-Szabolcsi Népbank“ számadása az 1896. évről.

Bevétel	frt.	kr.	Kiadás	frt.	kr.
1895. évről zár maradvány	4209	02	Irodaiszerek. fuvar és adó, nyomdai költség	34	70
1896. évi beirási dij 312 r. u. a/20	62	40	Kilépett tagoknak vissza fizetés	128	19
Kis könyvekért 42 drb. a/12	5	04	Kötvényekre	7534	18
1894/6 é. társ. 96. évi bef. 240 r. u.	1248	—	Leltárban	35	08
1896. évi késedelmi kötb.	13	43	Kezelésre	119	19
1895/7 é. társ. 96. évi bef. 232 r. u.	1206	40	Készpénz egyenleg	1009	89
„ késed. kötb.	11	64			
1896/8 é társ. 96. évi bef. 312 r. u.	1622	40			
„ késed. kötb.	6	14			
Kölcsönök kamatai	357	57			
Kezelési illetékekre	119	19			
Összesen	8861	23	Összesen	8861	23

MÉRLEG.

TEHER.	frt.	kr.	FEDEZET.	frt.	kr.
1894/6. évi társ. 3 évi befiz. 240 r. u.	3744	—	Kötvényeken kölcsön	7534	18
1894. évi jöved. a/24 kr.	57	60	Leltárban	30	04
1895. „ „ a/64 kr.	153	60	Kézpénz egyenleg	1009	89
összesen.	3955	20			
1895/7. évi társ. 2 évi befiz. 232 r. u.	2412	80			
1895. évi jöved. a/31 kr.	71	92			
összesen	2484	72			
1896/8 évi társ 96. évi befiz. 312 r u.	1622	40			
összesen.	1622	40			
Leltárban	35	8			
Tartalék alap a mult évekről	8	81			
összesen.	8106	21			
Folyó évi jövedékül mutatkozik	467	90			
Mérleg.	8574	11			
E folyó évi jövedékből esik az 1894/6. évi társ. 240 r. u. a/93	223	20			
1895/7. „ „ 232 r. u. a/62	143	84			
1896/8. „ „ 312 r. u. a/31	96	72			
összesen.	463	76			
tartalék alaphoz osztatl. maradt	4	14			
összesen.	467	90			
A most leszámoló társulat összes vagyona	3955	20			
1896. évi jövedéke	223	20			
összesen.	4178	40			
a további társulati vagyon lesz	4395	71			
Mérleg.	8574	11	Mérleg.	8574	11

Kelt Dráva Szabolcson 1896 évi deczember hó 31 én

Kiss Béni, pénztárnok. — **Nagy István.** elnök. — **Tóth Lajos,** ellenőr.

Jelen számadás, illetve mérleg a számadási főkönyvek és okmányok alapján helyesnek találtatott.

Dömös István, f. b. t. — **Szakó József,** f. b. t. — **Dávid József,** f. b. t.

MEGÉRKEZTEK

a legujabb báli

meghivó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utcza 1. szám a királyi tábla átellenében.

Nyomatott Taizs Józsefnél Péc ett 1897.

XXV. évfolyam. Pécs, 1897. vasárnap, január hó 24. 19-ik szám.

Előfizetési árak:
Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . 2 „ 50 „
Egy hóra . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
a kiadóhivatal vesz föl

A szinház mint kulturintézmény.

Pécs, 1897. január 23

Sok szép szó és sok helyes eszme hangzott el a szinügyi bizottság legutóbbi ülésén, a mikor arról folyt a tanácskozás, hogyan lehessen megtörni a közönség közönyét, a melyet a szinházlátogatás iránt az idén olyan csökönyösséggel tanusit, nagyon félő azonban, hogy mindennek — legalább az idei évadra nézve — nem lesz foganatja, mert igazuk volt azoknak a felszólalóknak, akik azt hangoztatták, hogy a közönséget a szinházbajárásra erőszakolni nem lehet.

Miben is állhat az a társadalmi akció, a melynek megindítását a szinügyi bizottság elhatározta? Abban, hogy a bizottság tagjai a nyakukba veszik a várost s házalva járnak bérletet gyűjteni; másrészt pedig minden társas körben, ahol csak megfordulnak, propagandát csinálnak a szinháznak, ismerőseiket, barátaikat buzditják a szinházlátogatásra s iparkodnak eloszlatni azt a lábrakapott előitéletet, mintha mostani szintársulatunk olyan rossz lenne, hogy meg se lehet nézni.

Hát, hogy mindez sikerre vezethessen, először is a szinügyi bizottság tagjaiban kellene meglennie az ügy iránt való lelkesültségnek, mert ha igaz az, hogy bottal nem lehet a közönséget a szinházba terelni, akkor még igazabb, hogy nem lesz foganatja annak a prédikációnak, a melyre magát a térítőt kell bottal kergetni. Pedig hát magánál a szinügyi bizottság nagyobb részénél sajnos közönyösséget tapasztalhatunk, az ülésekre is alig a tagok fele jár el, a megjelentek többségénél pedig az igazgató iránti jóindulatot igen, de a szinügy iránti igazi lelkesedést alig tapasztalunk.

De ha igazi apostola lenne is az ügynek valamennyi, vajjon lenne-e eredménye működésüknek a bérletgyüjtés körül, a mikor az igazgató bérletet csak az egész évadra fogad el? A legtöbb család nem akarja magát lekötni hosszabb idejü bérletre, részint mert vannak időszakok, a mikor a szinházlátogatás a családra lehetetlenné, vagy legalább is terhessé válik, részint pedig mert azt vélik, hogy az egész évadra való lekötöttség mellett teljesen ki vannak szolgáltatva az igazgató szeszélyének. S ez az aggodalom nem is egészen alap nélkül való, mert a pécsi közönségnek a bérlettől való idegenkedése nagyrészt onnét ered, hogy a multban a legtöbb szinigazgató visszaélt a bérlettel: minden olyan előadás, a melyről az igazgatók csak némileg is feltehették, hogy vonzóerőt gyakorol a közönségre, bérletszünetben ment, a bérlők számára pedig elcsépelt ócskaságokat nyujtottak pongyola előadásban, vagy pedig folytonos ismétlésekkel kedvetlenitették el a törzspublikumot.

Nem mondjuk, hogy Somogyinál hasonló eljárástól lehetne tartani, de a közönség erre nézve biztositékot akar látni s a legkevesebb, amit ez irányban követel, az, hogy bérletszünetes előadásokat — éppen ugy mint az áremeléseket — csak a szini bizottság, illetve annak albizottsága engedélyezhessen.

Ami pedig azt a társadalmi akciót illeti, a melyet a szinügyi bizottság a társas érintkezés közben való buzditás révén vél célhoz vezetőnek, az szintén nagy nehézségekbe fog ütközni. Nem mondjuk, hogy nem kell megpróbálni, de azt hiszszük, hogy manapság a közönség csak ugy megy a szinházba, ha erre maga az ott várható műélvezet és nem hazafias szónoklatok vagy bármily magvas kulturpolitikai érvelések ösztökélik.

A régi jelszó: „hazafiság a nemzetiségnek!“ most már alárendelt szerepet játszik a szinügy pártolásánál, ma már a művészeti szempont nyomul előtérbe. Akkor, a mikor hazánkban a társadalom felső és középosztályai nyelvükben még idegenek voltak, a mikor a magyar nyelv használatát még paraszt-tempónak tartották, sőt olyan előitélettel voltak eltelve eme nemzeti közkincs iránt, hogy lehetetlennek tartották a művelt, finom társalgást magyar nyelven: akkor megbecsülhetetlen szolgálatot teljesitett a magyar szinészet nyelvünk művelése, terjesztése, népszerüsitése körül s azért hazafias kötelesség volt annak pártolása még mesterséges eszközökkel is, hogy megerősödhessék a magyar nemzeti

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Lanyha vala ennek a hétnek az ő folyása, a milyen lanyha volt maga az időjárás. Az idő a hét végén ugyan megváltozott s hideg lett s havat is hoztak Olaszország Shakespeare-magyarázó fiai, pedig az ő hazájukban most tavasz van és citrom virul. Az is igaz azonban, hogy nem Italiából jöttek, hanem a Tiszaparti metropoliszból, a a Maros felől, a mely vidékeken Salvini-társulat a lét kérdései nem a „lenni vagy nem lenni,“ hanem a „mulatni vagy pihenni“ szavakban fejezte ki és — mulatott, a meddig csak birta. A magyar vendégszeretet majdnem beteggé tette már, a mikor a pihenésre is tudott időt szakitani és a hét végén már nálunk terjesztette el a Szalvini lázat.

Ez a nagy szinész, egy kis társulat körében utazza be a világot. Omaga hatalmas, erős imponáló alak külsőleg is; tehetsége pedig egyszerüen fenomenális. Társasága azonban nem más, mint apró emberek csapata; sem alakban s még kevésbé játék dolgában nem vetekedhetnek vele és ő ugy magaslik ki közülök, mint a törpe fenyők közül az égnek törő sugár nyárfa. Egyekben pedig nem a hét krónikása resszortjába tartozik szólni a havat és lázt hozó talián zseniről. Hanem igenis, ide tartozik annak a diadalnak a konstatálása, melylyel szinészeink bevették Mohácsot, előadván nekik „Durand és Durand“-t, meg a Becstelenek et. Nem tudom, a „Becstelenek“ Morettije Mohácson is ugy tett-e, mint Pécsett, hogy agyonlövi magát, a helyett — hogy a szerző egyenes utasitására Amerikába vitorlázzék — de azt tudom, hogy társulatunk szépei szinte lázba hozták a mohácsiakat is. És — mert a szépnem egyszersmind gyengébb nem is — ez a láz bizonyára nem volt minden édes esemény nélküli s legalább — biztató mosolyt eredményezett, ha mást nem is.

Ezalatt pedig az árván maradt pécsi habitués a talián művészet szép tagjaival kárpótolták magukat, ha ugyan — tudták. Mert a legtöbbnek közülök csak ennyire terjed az olasz tudománya:

— Io t'amo!

De pedig — mint tudva van — nem elég ez az üdvösségre, még Olaszországban sem.

Most látom azonban, hogy a hét végén kezdem a krónikát. Ugy sincs más érdekesség benne — mondhatják nyájas olvasóim s épen ezért nem változtatom meg a sorrendet, hanem folytatom az események leirását, a hét végétől kezdve.

A hét vége pedig egy haláleset miatt nevezetes.

Meghalt a jó „Pista bácsi.“ Igy ismerték mindenütt a derék, öreg papot, a kinek kanonoki vörösöve és nagy aranyláncza volt az egyetlen fényüzése egész életében. Talán ezeket sem viselte volna, ha bennök csak a földi hiuság jelképeit látja. De látta bennök az Istentől adott mód szimbolumait is s mindent, mit ez a jó mód nyujtott, arra használt fel, hogy embertársai sorsán enyhitsen vele. És enyhitett is. Hosszu élete a jótékonyságot gyakorló cselekedetek szakadatlan láncolata volt s most, hogy meghalt, méltán siratják őt meg az árvák és szükölködők. Egyetlen volt, mi nagy volt benne: a szive. Ezt a szivet áldani fogják sokáig, nagyon sokáig és nem felejti senki a jó „Pista bácsi“ t.

Ez a hét a farsangba esett ugyan, de nem volt rajta semmi farsangi mulatság s még csak egy farsangi tréfát sem engedett meg magának senki. Sőt az a mult heti farsangi tréfa, hogy a krajcárkaszárnyabeli tifuszért bennünket tett felelőssé egyik laptársunk, szomoru valóságra vált annyiban, hogy a város közigazgatási bizottságában is konstatálták, hogy a tifusz igenis fel-

Lapunk mai száma 10 oldal.

muzsa s igy kiszorithassa az idegen nyelvü szinészetet, amely egyedül dominálta az ország csekély számu szinpadát.

Akkor a megtámadott magyar nemzetiség egyik legerősebb védőbástyája volt a magyar szinészet, azért annak erősbitése első sorban is hazafias kötelesség volt, a művészi szempont már csak másodsorban jöhetett tekintetbe. De ma már a szemébe nevet az embernek a publikum, ha azt mondjuk neki, hogy szinházba járni hazafias kötelességed; tenné ezt különösen a pécsi közönség arra való utalással, hogy nálunk a nemzeti nyelv ugy sincs veszélyeztetve, kivivta az már jogait ugy a magán, mint a hivatalos életben.

De hát nemcsak nyelvterjesztő, nemzetiség-fentartó feladata van a szinháznak; terjesztője az a jó és szép iránti fogékonyságnak, finomitója az izlésnek, táplálója a szellemi élvezetek után vágyakozó léleknek. Korunkban már ez utóbbi feladatra kell helyeznünk a sulypontot, a mikor a szinészet pártolásáról van szó, csakhogy itt már elengedhetetlen feltétele a pártolásnak, hogy a szinészet teljesitse is kedélynemesitő, műélvezetet nyujtó feladatát.

Amikor még a nyelvmüvelő és terjesztő feladat állt előtérben, elég volt az, hogy szinészeink magyarul játszottak; most már megkivánja a közönség, hogy jól is játszszanak. S ebben a tekintetben igaza volt annak a felszólalónak a szini bizottságban, aki azt mondta, hogy manapság a szinészet már üzlet, a melyben a jelszó: „adsza, nesze!" Adj jó előadást, a melyet élvezettel hallgathatok végig, akkor megfizetem az érte járó dijat, de ha a ráforditott költségemért boszankodnom vagy unatkoznom kell, bizony nem kötöm meg az üzletet.

S itt önként kinálkozik a fegyver a szinügyi bizottságnak, a melylyel a közönséget a szinház számára meghódithatja. Nem a hazafiságot, sőt még a kulturmissziót sem kell hangoztatni, hisz a kulturmissziót ott, ahol erre a leghálásabb tér nyilik, amugy is teljesiti, mert az alsóbb osztályok most is hűséges látogatói a szinháznak; hanem fel kell világositani a közönséget arról, hogy szintársulatunk művészi szinvonala nem oly alacsony, hogy a szinházlátogatásra forditott költség kidobott pénznek lenne tekinthető, mert bizony elég tisztességes előadásokat produkálnak szinészeink.

Igaz, hogy a tavalyi pótidény elkedvetlenitette a publikumot, mert az uj társulatnak az ország különböző vidékeiről összeverődött tagjai még össze sem tanulhattak annyira, hogy kifogástalan összjátékot produkálhattak volna, de a nyári évad alatt volt idejük és alkalmuk ezt a hiányt kipótolni s mostani előadásaik csakugyan nagy haladásról tesznek tanuságot.

Hát még ha telt házak előtt játszhatnának!

Mert hiába az üres ház még a nézőtéren is nyomott hangulatot idéz elő, hogy ne volna tehát deprimáló hatással az előadó személyzetre, a melyre az üresen tátongó nézőtér már eleve a leglesujtóbb — s tegyük hozzá — igazságtalan kritikát képezi.

---

* **Városi közgyülés.** Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága (hétfőn) délelőtt 9 órakor közgyülést tar. a következő tárgysorozattal:

I. 1. Tanácsi jelentés a III-ik kerületben megtartott bizottsági tag választásról. 2. Tanácsi előterjesztés a fogyasztási és italadók kezelését ellenőrző bizottságban meg üresedett négy helynek betöltése iránt. 3. A szinház épitési költségről tanácsi jelentés: a) Steinhardt és Lang művezetők kérvénye 2700 frt pótdij megszavazása iránt. b) Reitzner Gyula az előbbi művezetők alkalmazottjának kérvénye jutalom megszavazása iránt. c) Ruepprecht testvérek és d) Piacsek K. szinház épitési vállalkozók kérvénye a terhükre kivetett poenále leirása iránt. 4. A közvágó hid létesitéséhez szükséges területre nézve a kisajátitási eljárás kérelmezése iránti tanácsi előterjesztés. 5. A tankerületi főigazgatóságnak Székesfehérvárról Pécsre leendő visszahelyeztetése érdemében tanácsi előterjesztés. 6. A cselédrendtartási szabályrendelet tárgyalása. 7. A szinügyi szabályzat megállapitása. 8. A szervezkedési és árvaügyi szabályrendeletek tárgyalása s ezzel kapcsolatban a tanitók fizetés rendezési ügye. 9. Tanácsi előterjesztés a gyámpénztári pénzkészlet elhelyezésére a pénzintézetek kijelelése iránt.

II. 10. Várady Ferenc b. tag interpellációja, hogy a honvéd sátortábor katonai összpontositásokra már több év óta miért nem használtatott fel? 11. Cirják Ignác b. tag inditványa a mezei csőszöknek fegyverrel való ellátása tárgyában.

III. 12. Cenger Károly pénztári ellenőr nyugdijaztatás iránti kérelme.

IV. 13. Zemplén vármegye közönségének átirata Szabolcs vármegye közönségének egy magyar g. katholikus püspökség felállitása iránt intézett feliratának pártolása tárgyában.

Hirek.

Pécs, 1897. január hó 23.

Nanett . . .

— Ismertem egy barna kis lányt . . .
Minden este láttam őt . . .
Bárki látta, mind megnézte,
Mint valami ismerőst!
Divatosan járt az utcán,
Fessen, mint egy kis kokott.
Jobbra nézett! — Balra nézett!
— Hisz ez olyan megszokott!

Nyáron fehér battiszt ruhát,
Szép florentin kalapot,
Kicsiny lábán abbé cipőt . . .
— Arany övet hordozott!
Télen pedig nyuszt prém járta:
Minden uj és nem kopott.
Hetykén lépdelt az aszfalton . . .
— Hisz ez olyan megszokott!

— Nanett! Nanett! Igy ismerte
Őt az arany ifjuság.
S bucsujárás volt az utcán,
Merre a szép Nanett járt! . . .

---

lépett a katonák között, sőt pár eset a lakosság egyes rétegeiben is fordult elő s nemhogy eltitkolni, de óvni kell a lakosságot attól. Ime még a sokat emlegetett „hivatalos copf" is a mi részünkre állt és igazat adott nekünk. Bár ezt az igazatadást szivesen elengedtük volna, csak azt irhattuk volna, hogy a tifusz hir — kacsa volt.

Egy jubileum esett e hétre, mely kimagaslik az egyszerü események sorából. Pécs város és Baranyamegye tanitósága ünnepelte huszonötéves emlékét annak, hogy soraikból egy kiváló paedagógus a megyei tanügy élére állittatott s ott áll még ma is, előnyére és diszére annak. Ünnepe volt e jubileum nemcsak a tanitói karnak, de a közélet egész összességének is, a mit legjobban bebizonyitott az ünnepet befejező — bankett, melyen kétszáznál többen vettek részt. A bankett is vége felé járt már, mikor meghozta a táviró az ünnepelt jubiláns királyi kitüntetésének hirét. Másnap reggel pedig megjött a levél Wlassichtól, melyben a kitüntetést tudatja az ünnepelttel. Lám-lám, gördörfürtü Wlassich itt sem tudott eltérni régi jó szokásától; a „kis levélke, drága kis levélke" itt sem maradt el, csak egy kicsit — megkésett. A minek azonban — fogjuk rá — a magyar királyi posta az oka; ez okozta, hogy nem az ünnep napján, hanem csak másnap kapta meg az ünnepelt a királyi kitüntetésről szóló levelet.

Bizonyos afférről is suttogtak e héten. Bizonyos körökben egy bizonyos farsangi mulatság miatt bizonyos elégedetlenség támadt. És bizonyos összetüzések s lemondások lettek az elégedetlenség folyományai, következése pedig egy bizonyos kardpárbaj, melyet egy bizonyos kaszárnyában az ellenfelek elkövettek. Hanem hát csak szóbeszéd volt az egész; az ujságok sem irtak róla s nyoma talán a párbajról felvett jegyzőkönyvben van, a melyet mélységesen titkolnak az érdekeltek. Mert hogy a királyi ügyészség nem hagyná annyiban a dolgot s egy kis államfogházi vendégeskedésre adna alkalmat a feleknek, az az egy — bizonyos.

Ez az affér a hét elején történvén, ime elérünk a tulajdonképeni kezdethez

A hetet különben egy halálozás vezette be. Vajda János meghalt.

— Ki volt az a Vajda János?

Hallom a kérdést sokak ajkáról. És nem csodálkozom rajta. Kevesen ismerték ma már. Pedig nagy költő volt; Arany János után a legnagyobb a magyar Parnasszuson. De hát nem a mai kor embere volt. Idegen módra élt közöttünk; a nagy Budapest nyüzsgő emberáradatában idegenül járt-kelt vagy két évtized óta. Valamikor olvasták verseit mindenütt; „Gina emléké" t ismerte a bakfis lányka és a mogorva agglegény egykép; a „Virrasztók" pedig reményt adtak a magyarnak az elnyomatás szomoru napjaiban. Senki hazáját jobban nem szerette, mint ő; senki lángolóbb, égetőbb szerelmi verseket nem tudott irni, mint ő. Csak egy hibája volt: ugy irt, a hogyan érezett. (Látszik, hogy nem volt szubvencióra éhes kormánypárti lapnak a szerkesztője soha.) Es mert ma már kevesen éreznek ugy, a hogy ő: azért lett még a neve is ismeretlen sokak előtt. De a halál ismertté tette ismét. Egész Magyarország megtudta halálhirét; aztán eltemették és . . . szobrot is fogunk neki állitani bizonyára. Hiszen a magyar zseniknek előbb meg kell halniok, hogy halhatatlanokká legyenek.

Mert ha nem tartozik a „céh"-be, akkor kis ember marad mindétig. A céh-rendszer az iparos mesteremberekné rég kihalt; behozták hát az iró és egyéb mesteremberek és elnevezték uj magyarán — klikknek.

És ez a jel, a klikk, melyben ma győzni lehet. A klikk uralkodik a kormánytól elkezdve egész a dombhát-hegyvölgyi kaszinóig, nem is számitva ide a Dunapartján a Lloyd-épületét és azt a nagy érdekszövetkezetet, melyet kormánypártnak hivnak. E hét legelső napján nálunk is sokan emlegették a klikk rendszert s a fellobogózott Nemzeti Kaszinó kebelében olyan sóhajok emelkedtek a választásban vesztes fél ajkairól, hogy csoda, miszerint ujból fel nem mondta a szolgálatot a villamos vezeték, mint tette a jogászbálon.

De hát nem történt igy és a sóhajok is elcsendesedtek s a Kaszinó tovább evez az

Otthon meg a jó anyóka,
Ki kapcákat foltozott
Csak Nacának szólitotta . . .
— Hisz ez olyan megszokott!

Egy borongós őszi estén . . .
Hét óra is lehetett,
Össze sugtak a sétálók:
Hova lett a kis Nanett?
— Találgatták: „Talán beteg?“
„Vagy tán el is utazott?“
Pajkos kacaj itt is — ott is . . .
— Hisz ez olyan megszokott?

És csakugyan igy is történt:
Budapestre költözött . . .
Csillárok közt királyné lett,
S még fessebben öltözött!?
Büszkén ült a „Caffé“ trónján,
Parancsain osztozott
A nagy frakkos pincér gárda . . .
— Hisz ez olyan megszokott!

Éltes urak tarlott fejjel,
És a pesti zsönesz dór
Esengtek egy mosolyaért,
Folyt a drága „bakator“!
És a cigány hegedüjén
Ha egy nótát elhuzott,
Nanettnek szólt minden hangja
— Hisz ez olyan megszokott!

Aztán multak napok évek;
Uj idők, uj emberek!
„Freulein Anna“! Igy hivta őt
A pajkos pincér gyerek!
A vendégek ki-be jártak:
— „A'szolgája!“ „Jó napot!“
A kasszához ki sem néz már:
— Hisz ez olyan megszokott!

Ismerek egy kis anyókát,
Napról napra látom őt,
Bárki látja, mind megnézi . . .
Hisz ő olyan ismerős!?
Lassan totyog! — „Anna néni!?“
„Na már megint mit hozott?“
Szép ibolyát, tessék venni . . .
— Hisz ez olyan megszokott!

Mollinári.

élet tengerén, uj tisztikarral és választmánynyal élén, de nem a régi — jókedvvel.

Ugy vannak, akárcsak a magas politika, melyet e héten is a bizonytalanság sürü khaosza környékezett. Oroszországnak uj külügyminisztere van, Muraviev; de beteg a cár. „Fáj a feje“ a miatt a seb miatt, melyet még trónörökös korában adott fejére egy istentől elrugaszkodott copfos japán rabszolga. Goluchovszky gróf pedig, az „összmonarchia“ külügyminisztere, Berlinben, Drezdában jár és tapogatózik, hogy milyen a hangulat ott monarchiánk javára. A „hangulat“ nem lehet rossz, mert az egykori lengyel gróf Vilmos császár jobbján ebédel és a szász király rendjellel tünteti ki, de hogy a — valóság milyen, azt bizonyára Goluchovszky tudja legkevésbé.

Hogy az országgyülésről is szóljunk valamit, nos hát „dolgoznak“ nagyban a képviselő urak. Igazolják sorra az egymás megtámadott, de mindig „tisztázott“ mandátumait és fogadják el a költségvetés egyes tételeit szép sorjában. Ugy megy minden, akárcsak a karikacsapás; vagy mint az elbukott „Celestin apó“ felcsavart zongorája, a mely eljátsza a Dunári-valcert s aztán — nyekk! — vége a tudományának.

Igy lesz majd a képviselőház szorgos munkálkodásával is. Vége szakad nemsokára, mint a Dunári-valcernek!

Kővágó Örs.

Napirend 1897. január 24-én és 25-én.

Naptár: vasárnap, jan. 24. — Róm. kath.: Timót. — Prot: Timót. — Gör.-kel.: (jan. 12.) Tacián. — Zsidó: R. Chodes 21. — Nap kél 7 óra 21 perckor; nyugszik 4 óra 32 perckor. — Hold kél éjjel 11 óra 51 perckor; nyugszik reggel 9 óra 28 perckor. — Hétfő jan. 25. — Róm. kath.: Pál fordulása — Prot. Pál fordulása — Görög-kel.: (jan. 13.) Sztratonik. Zsidó. R. Chodes 22. — Nap 7 óra 19 perckor; nyugszik 4 óra 34 perckor. — Hold kél éjfélkor; nyugszik délelőtt 9 óra 50 perckor. Hold utolsó negyede 9 óra 9 perckor este. Hold a föld közelben délután 3 órakor.

Időjárás: hőmérséklet 4·5 Celsius fok meleg; légnyomás 750 — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: borus, szeles idő, fagypont körüli hőmérséklet és havas eső. várható.

Thea-uzsonna a pécsi jótékony nőegyletben d. u. 4 órakor vasárnap.

Katholikus kör közgyülése vasárnap d. u. 5 órakor.

Első pécsi veterán betegsegélyző-egylet közgyülése vasárnap délután 3 órakor.

Pécsváradi olvasókör bálja vasárnap.

Városi közgyülés hétfőn 9 órakor.

Pécsi Keresk. ifjusági Casziné közgyülése d. u. 2 órakor

Színház: vasárnap délután „Blitzweisz kóbi“ este „Fatinica“. Hétfő Salvini fellépteül: „Velencei kalmár.“

— (**Zsinkó bácsi halálához.**) A jólelkü Zsinkó bácsi holttestét ma reggel ravatalozták föl a legnagyobb egyszerüséggel lakásának ebédlőjében s megtekintésére oda bocsátották a közönséget, mely kora reggeltől fogva valóságos bucsujárást intézett koporsójához, melyben minden elváltozás nélkül nyugszik az áldott emlékü pap. Kiterjedt rokonságának tagjai valamennyien megérkeztek s résztvettek a székesegyházban d. e. 9 órakor tartott gyászistentiszteleten, melyen az egész pécsi papsá , a gimnáziumi ifjuság és óriási nagy közönség volt jelen, kimutatva ekként is a kegyeletet a boldogult iránt. Bizonyára holnap délután végbemenendő temetése is oly népes lesz, a minőt a jótékony Szepesy püspök temetése óta nem látott Pécs városa.

— (**A pécsvidéki tanitónők**) egyesületének első szereplése a nyilvánosság előtt jövő kedden fog végbemenni a nőegyleti helyiségben. Célja ez ifju egyesületnek, hogy a nőnevelést előmozditsa, tagjait erkölcsi és anyagi támogatásban részesitse; nyilvános fellépésekkel buzgó szereplőket vonjon ügykörébe, hogy ez által is a hasznos a kellemessel érvényt nyerjen. Meg vagyunk győződve, hogy közönségünk a tanitónők e dicséretre méltó törekvésétől hozzájárulását nem fogja megvonni és igy az alábbi, érdekesnek igérkező müsor sikerét emelni s a humánus cél keresztülvitelét meg fogja könnyiteni. A müsor számai következők: 1. Az inkák, felolvassa dr Ágh Timót főgimn. tanár. 2. A säckingeni trombitás Abttól. Dal Rubinsteintól, népdalok Szentirmaytól. Énekli Schneider Istvánné. Zongorán kiséri Nehrebetzky Ilona. 3. Az uri hölgyhöz, szavalja Kovácsffy Vilma. 4. Ruy Blas, négykézre zongorán előadják Szánthó Etel és Kaltnekker Ilona. Belépti dij 1 korona. Jegyek előre kaphatók Valentin és Domján könyvkereskedésében s előadás napján délután a pénztárnál. Kezdete 5 órakor.

— (**Néhai Dulánszky püspök**) halálának holnapi évfordulója alkalmából, nővérének megrendelésére, Zelesny Károly helybeli jóhirnévnek örvendő fényképészünk elkészitette Dulánszky Nándor püspök igen sikerült chromo-fotografiai mellképét élet nagyságban, akvarellszerü kivitelben. Mi, a kiknek ma alkalmunk nyilt a kész müvet megtekintenünk, csak elismeréssel adózhatunk a remek kivitelü, megszólalásig hü képért, mely készitőjének szorgalmát, türelmét és ügyességét dicséri.

— (**A pécsi polgári kaszinó**) évi rendes közgyülését február hó 14-én (vasár nap) délután 3 órakor tartja a kaszinó helyiségeiben.

— (**Eljegyzés.**) Magda Pál, pécsi községi tanitó, eljegyezte Csullag Mihály dalmandi uradalmi ispán leányát, Terikét.

— (**Rémhir.**) A föld és házbirtok után eső általános jövedelmi pótadóból levonandó az illető tulajdonost bekeblezés által is terhelő kölcsön egy évi kamatainak 10 százaléka. A kamatterheket az adókötelesek tartoznak az 1875. évi XLVII. tcikk értelmében bevallani. A bevallás ideje minden év január hava, ugy, hogy a később érkezett vallomások csak igazolási kérelem mellett terjeszthetők be. A városi pénztár részéről hirdetmény bocsáttatott ki, de dobszóval is figyelmeztettek az adózók ezen törvényszerü kedvezményre, s dacára ennek, a vallomások feltünően apadtak a mult évhez képest. Az adózókat ujból figyelmeztetjük különösen arra, hogy a január hó 31-én túl érkező vallomások már csak a legritkább esetben, igazolás mellett, vétetnek figyelembe.

— (**Nyomdász-bál.**) A pécsi könyvnyomdászok jövő hó 13-án tartják farsangi táncmulatságukat a Scholz-féle sörcsarnokban. Ez az ujabb időben a második bál, melyet rendeznek a könyvnyomdászok s a rendezőség mindent elkövet, hogy a mulatság fényesen sikerüljön. Közönségünk — hisszük — méltányolni is fogja ezt a törekvést és tömeges megjelenésével tünteti ki a nyomdászokat, kik egy estére kiállnak a szedőszekrények ólmos világából, hol nap-nap után szedik a publikum számára a friss ujságot, a sok uj báli és egyéb meghivókat, s most az egyszer maguk fognak mulatni. Hogy mulatságuk sikerüljön is: az csak a jó közönségtől függ.

— (**A dárdai takarékpénztár**) mult 1896. évi 24-ik évi forgalma a következő volt: a bevétel 785530 frt 76 krt tett ki, a kiadás pedig 780764 frt 29 kr; pénztári egyenleg maradt az év végén 4716 frt 47 krajcár. Az intézet vagyona 585136 frt 52 krajcár; terhe 573258 frt 34 krajcár; nyeremény 21838 frt 18 krajcár. A veszteség- és nyereség számlában tartozás van 30576 frt 71 krajcár; követelés pedig 42414 frt 94 krajcár. Az intézet folyó évi rendes közgyülését február hó 2-án délelőtt 10 órakor tartja Dárdán, az egyesület helyiségében, melyen a mérleg előterjesztése és a felügyelő bizottság jelentése után a tiszta jövedelem felosztása és a felmentvény megadása következik. Majd igazgatósági elnököt, 6 igazgatósági tagot és 2 póttagot választanak. S a felügyelő bizottság megválasztása után a jegyzőkönyv hitelesitésére küldendő 2 tag megválasztásával a közgyülés tárgysorozata véget ér.

— (**Vásár Nagyharsányban.**) Nagyharsányban folyó hó 25-én (hétfőn) országos vásár lesz. A vásárra az állatfelhajtás szabad és igy az igen látogatottnak igérkezik.

— (**A pecsi első veterán- és segélyző egyletnek**) február 1-én a Scholtz-féle sörcsarnokban tartandó zártkörü táncmulatságára kik tévedésből meghivót nem kaptak és arra igényt tartanak, forduljanak Donner József (Kossuth-utca) Felber Ferenc gyárkezelő (Vitéz-utca) vagy az egyleti helyiségben Cirják Ignác urakhoz, kik meghivót készséggel juttatnak az arra igényt tartó szives jelentkezőknek.

— (**Az alkalom szüli a tolvajt.**) Weisz Jakab, siklósi-országut 57. szám alatti lakost tegnap délután megtopták. A kapu alatt, szellőzés végett kiteritve volt gyermek télikabátot, női felöltőt és egy kamgárn női gallért loptak el tőle. Hogy ki: az bizony még titok s az is marad, mert az alkalomszülte tolvaj a milyen kényelmesen ellophatta a — valóságosan az ő számára a kapu alá kifüggesztett — tárgyakat, olyan kényelmesen el is illant azokkal s azóta már túl is adhatott rajtuk. Ez az eset ismét csak figyelmeztetés a közönségnek, hogy a kapukat ne tartsák tárva-nyitva, különösen, ha a kapu alá és az udvarba raknak ki értékesebb tárgyakat s ott hagyják minden felügyelet nélkül.

— (**A dorong.**) Preimeier Ferenc, szegzárdi lakos, Hernyéki Lőrinc, ugyanottani lakossal, a korcsmában összeszólalkozván, felkapott egy dorongot a korcsma udvaran, hová Hernyéki előle kimenekült s azzal ugy helybenhagyta azt, hogy vagy két hétig megfekszi az ágyat a szenvedett sérülések miatt. A szegzárdi csendőrség megindította a vizsgálatot a dorongoló ember ellen.

— (**Karácsonyfákat lopott.**) Strasser Ede, Sárszentlőrinchez tartozó felsőrácegres pusztai bérlő birtokán karácsony előtt, egy szép reggelre, nyolc darab fenyőfát megfosztott valami jómadár a koronáiktól s igy vagy nyolcvan forint kárt okozott a tulajdonosnak. A simontornyai csendőrség a tettest most elfogta Drinóci Mihály, pálfai lakos személyében, a ki be is ismerte, hogy a fenyőfák koronáit ő vágta le és lopta el éjnek idején s el is adta azokat karácsonyfáknak. A karácsonyfa-tolvajt átadták a bíróságnak.

— (**Megkéselt ember.**) Oláh István, némedii lakos, Borbás Józseffel összeveszvén, egy késsel azt ugy összeszurkálta, hogy vagy két hétig nyöghet a sebeiben. A csendőrség a késelő ember tettét feljelentette a bíróságnak, a hol megindították ellene a vizsgálatot.

— (**Erőszakos tolvaj.**) Krausz Simon, dunaföldvári lakos, azt jelentette a csendőrségnek, hogy tizenkétéves leányát, Gizellát, az utcán egy csavargó megtámadta s elkapta a kezéből a hazafelé vitt 100 darab rövid szivart tartalmazó dobozt. A csendőrség megindítván a nyomozást, elfogta Bráz Istvánt, a kit a leány felismert, hogy ő volt az erőszakos tolvaj. Az elfogott ember azonban tagadja a tetett s majd a bíróság fogja megállapitani bünösségét vagy esetleges ártatlanságát.

— (**Kiváncsi lovak.**) Furcsa jelenetben gyönyörködhetett a járókelő nép tegnap este a király-utcán. Egy fuvaros kocsi elé fogott lovak, mikor a kocsis meg akart fordulni a kocsijával, valamitől megbokrosodtak és neki mentek a Grünhut féle kereskedés kirakatának s az ablaküveget izzéporrá törték. Szerencsére egyéb baj nem történt s a lovak is egyszerre megszelidültek. A minek okául sokan azt konstatálták, hogy a derék állatok bizonyos szépérzésekkel birnak és igen-igen óhajtották közelebbről látni a kirakatba kihelyezett calicot-báli toaletteket s ezért törték be a kirakat üvegjét. S hogy ez a kombináció mennyire igaz, az is bizonyitja, hogy ma reggel ismét történt egy kirakatbeverési eset, a mikor az Irgalmasok utcáján Kovácsics szijgyártó kirakatát verte be egy pár megvadult ló. Ezek meg bizonyára maguk számára akartak toalettet választani a szijgyártó kirakatából.

— (**Hiszen alkudott rá.**) A mai hetipiacon Her Ferenc aradi illetőségü, facér pincér, Kőrösi János, kisharsányi embertől egypár csirkét elemelt. De idejekorán megcsipték és bevitték a rendőrségre, ahol mikor kérdőre vonták, hogy miért akarta a csirkéket ellopni, igy védekezett:

— Dehogy is akartam ellopni. Hiszen alkudtam is rá. Tessék elhinni, tréfa az egész.

Védekezését azonban nem vették tekintetbe s ügyet átteszik a bírósághoz.

— (**Állatjárványok.**) A mohácsi szigethez tartozó Telepi pusztán uralkodott sertésorbánc, a Nagynyárádhoz tartozó Sátoristye-pusztán uralkodott sertésvész és Pellérden a ragadós száj- és körömfájás megszünt; ellenben Nagyhajmáshoz tartozó Nemerő-pusztán a sertésvész fellépett. A járványmentes helyek a zár alól feloldattak, mig Nemerő puszta alispáni rendelettel zár alá helyeztetett.

— (**Elárult rabszökevények.**) A tamásii szolgabiróságnál Kovács (Tökölyi) József és Sztojka Mari, regölyi kóborcigányok, feljelentették Lakatos (Tokics) József, zombai és Lakatos József, meg Árva József, szántói kóbor cigányokat, hogy azok közül Lakatos (Tokics) József 1893-ban a bonyhádi járásbiróság börtönéből megszökött. Árva József pedig 1892-ben Bogdán (Seges) István Miksa név alatt a marcalii járásbiróságnál volt letartóztatva lopás miatt s ő is megszökött a börtönből. Továbbá, hogy a két rab szökevény, a szántói Lakatos Józseffel együtt, szökésük után a somogymegyei Buzsákról és Aszalóról két, illetve négy lovat, a pestmegyei Gederről pedig három lovat elhajtottak s végül Aszalón vagy tiz helyen betörtek s különféle lopásokat követtek el. A szolgabiróság e feljelentésre megkereste a szakcsi csendőrséget s ez el is fogta a három feljelentett cigányt, a kik persze mindent tagadtak s a feljelentést bosszu művének mondták. De mert a „Rendőri Közlöny“ akkori időbeli számaiban megtalálták a rájuk mindenben illő körözést, átkisérték őket a járásbirósághoz, hol most a börtönben várják meg a vizsgálat további eredményét.

— (**Meglopott szobacica.**) A „Nádor“ vendéglő szobalányát tegnap este meglopták. A szobájából ellopták egy pár vadonat uj cipőjét, de hogy ki, azt nem tudja. Hogy ki járhatott a be nem zárt szobájában, mig ő benn nem volt, azt kiváncsi tudni a rendőrség is, mert a hivatlan látogató vitte el bizonyára a cipőket is. A rendőrség folytatja a vizsgálatot a meglopott szobacica ügyében.

— (**Halálozás.**) Özvegy nemeskéri Kiss Zsigmondné szül. Raab Auguszta, élete 63-ik évében meghalt. Temetése hétfőn délután 3 órakor lesz a Miklós-utca 5. számu házból a szigeti külvárosi közsirkertben.

— (**Elfogott csavargók.**) A rendőrség az éjjel nyolc darab csavargót tartóztatott le, kik minden állandó tartózkodási hely és foglalkozás nélkül csavarogtak már napok óta a városban és koldulva tengették életüket. Most illetőségi helyükre toloncolják őket.

Művészet, irodalom.

○ **Makrancos hölgy**. A művészi körutján mindenütt általánosan diadalt arató zseniális olasz tragikus repertoárjában gondoskodott olyan darabról is, melyben környezetének is fontosabb szerepek jussanak s ne legyen ez a környezet olyan, hogy hátteréül szolgáljon az ő mindent meggyőző nagy művészetének. Ez a darab pedig Shakespeare legjobb — kevés ilynemü müve közt is a legjobb — vigjátéka, a „Makrancos hölgy.“ Salvini maga uj oldaláról mutatta be tegnap este magát; uj oldalról, azért, mert nem játszott tragikus hőst, hanem egy jókedvü lovagot, — de azért mégis a régi nagy maradt. Az érzelemnek egész skáláját, a gyengédségtől a fenségesig magában foglaló hangjának e darabban van legnagyobb tere, hogy érvényesüljön. És érvényesült is. Petrucciot maga a britt szellemóriás sem alkothatta meg magának máskép, szebben, jobban, igazabban, mint a hogy Salvini alakitotta. Az előkelő olasz lovag, ki nem fél semmitől, a ki hős s mindenütt győzelmet aratott akaraterejét rabul ejti az a vágy, hogy megszeliditse, engedelmes asszonyává tegye az öreg Baptista makrancos lányát, a ki valóságos furiája a háznak: benne felül nem mulható ábrázolóra talált. Szép, daliás a Salvini Petruccioja, de azért nem szépségével, hanem erős lelkét magában foglaló hangjával veszi meg Catrinát és szeliditi át a makrancos hölgyből engedelmes, szerető feleséggé. Maga a darab az ő kacagtató intermezzoival, az arculütéssel végződő első ismerkedéstől kezdve a kierőszakolt eljegyzésen, a gyorsan megtartott esküvőn, a hazautazáson, az elhalasztott vacsorán, a karosszékben töltött nászéjen s a többi komikus jeleneten végig egészen Petruccio fogadásáig, mikor a makrancos hölgy engedelmes feleséggé válik: mind jelentéktelen külső eszközévé lett az összhatásnak, mert a belső, az igazi eszköz Salvini mindeneken uralkodó hangjának most gyengédsége, majd menydörgésszerü ereje volt. A darabban különben — mint előre jeleztük — környezetének is jutottak fontosabb szerepek s első sorban Salvininét, ezt a szép olasz asszonyt kell megdicsérnünk, a kinél remekebb és természetesebb makrancos hölgyet nem láttunk. A művészférjhez illő művészi alakitást produkált ez a temperamentumos, az olasz vérmérséklet minden lobbanékonyságát hangjában hordozó asszony. Mellette a Grumiót adó Paolo Ruta nyujtott elismerésre méltó, kacagtatóan komikus alakitást s egyszer nyilt szinen is tapsot kapott érte. A környezet többi tagjairól azonban nem szólunk; ők a mester hatása alatt nem akarnak s talán nem is tudnak figyelemreméltó alakitást produkálni. A művésznek első jelenésekor remek babérkoszorut nyujtottak át művészete elismeréseül. (↔)

Országgyülés.

— **A képviselőház ülése január hó 23-án.** (A „Pécsi Figyelő" eredeti távirata.) Napirend előtt Gajáry kijelentette, mivel Ivánka nem Vadnayt értette minapi felszólalásában, tehát az ő közbeszólása is tárgytalan.

Lepsényi Miklós azzal kezdi beszédét, hogy a miniszterelnök dicsekszik az erkölcstelenséggel; a kormánypárt éljenez, mert a fazék . . . azonban el keilett hallgatnia, mert az elnök rendreutasitotta. Majd igy folytatta: A kormánypárt támogatja a miniszterelnök galádságait, mert a konc . . . Ekkor ismét kapott egy rendreutasitást s megvonták tőle a szót.

Madarász József és Polónyi Géza egymásután felkelve kijelentették; hogy az elnök jogosulatlanul vonta meg a szót, mert ez csak a harmadizbeni rendreutasitás után következhetik be a házszabályok értelmében.

Szilágyi Dezső elnök cáfolja ez állitásokat.

Lepsényi Miklós kijelenti, hogy senkit sérteni nem akart, csupán a Házban gyakori és szokásos kifejezéseket használta.

Horánszky Nándor kifejti pártja passzivitásának okait, mely abban kulminál, hogy a mi parlamentarizmusunk nem komoly. Határozati javaslatot nyujt be Bánffy miniszterelnök eljárásának rosszalása iránt, ha t. i. a levélnek, melyből a minap Blaskovichot vádolta az eredetét meg nem magyarázza. Ilyen dolgot csak inkorrekt uton kaphatott.

Bánffy b. védekezése után a többség Horánszky javaslatát elveti.

Következett a kérvények tárgyalása.

A tavalyi májusi népgyülés kéri az általános választói jogot. Polónyi támogatja, Kossuth a magyar irás-olvasás tudásához köti. Zichy Jenő gróf a titkos szavazást, Rakovszky István a községenkinti szavazást óhajtja. Madarász József pártolja az általános választási jogot.

Perczel Dezső kijelenti, hogy a kormány akarja a választási jogot kiterjeszteni és a cenzust egyesiteni, azonban az általános szavazati jogot nem.

Győry Elek védi az általános szavazati jogot.

A többség a kérvényt mellőzi.

Következtek az interpellációk. Várossy Gyula a felső-csiki főszolgabiró ügyében, Szapáry László gróf a pestis-járvány ellen intézkedések iránt, Hentaller Lajos az aninai vérengzés ügyében interpellálnak

TÁVIRATOK.

— **A tőzsdebiróság az ankétban.** (A „Pécsi Figyelő" eredeti távirata.) A tőzsdereform tárgyában egybehivott ankét tegnapi tizedik ülésén a tőzsdebiróságra vonatkozó kérdések kerültek tárgyalás alá. Félegyházi Ágost védelmébe veszi a tőzsdebiróságot ama vád ellen, mintha ez játékszenvedélyre csábitaná a közönséget. Décsey kuriai biró nem nyilatkozik addig e tárgyban, mig nem tudja, hogy a perrendtartás reformja hogyan fogja a tőzsdebiróság intézményét alakitani. Bubla Ferenc dr. a tőzsdebiróság hatáskörét csupán a tőzsdeforgalom tárgyát képező áruk ügyleteire kivánja szorittatni. Polonyi Géza azt az elvet kivánja kimondatni, hogy az olyan ügyletek, a melyek a rendes bíróság elé sem vihetők vagy erkölcsi törvénybe ütköznek, a tőzsdebiróság előtt se legyenek érvényesithetők; a tőzsdei szokványok felett pedig az állam felügyeletet gyakoroljon igazságügyminiszteri biztos által. Neumann Armin dr. inditványozza, hogy tőzsdei forgalom tárgyát nem képező áruk ügyleteire a tőzsdebiróság illetőségét ne lehessen kikötni s a bíróság elnöke jogász legyen. Bamberger, Visontai és Wittmann felszóllalásai után Dániel miniszter a tárgyalás folytatását januar huszonhatodikára halasztotta.

— **Perczel Béni legujabb jelöltsége.** (A „Pécsi Figyelő" eredeti távirata.) A kétszeri bukáson keresztül ment jó Béni harmadszor is próbál szerencsét, a mennyiben Verespatakon jelöltette magát az ottani kormánypárt által.

— **Anglia és a pestis.** (A „Pécsi Figyelő" eredeti távirata.) Anglia ellenzi a velencei pestis-konferenciát s egyben kijelenti, hogy a vesztegzárnak ellenszegülni fog.

— **A számüzött Bismark.** (A „Pécsi Figyelő" eredeti távirata.) Wedell, a német császári ház miniszterének leánya Bismark Bohlen gróf testőr hadnagygyal lép házasságra. Az esküvőre Bismark Herbert gróf is hivatalos volt, mire a szintén meghivott német császár kijelentette, hogy

ben, hogy a csatorna volt a földalatti ut, amelyről Auguszte említést tesz levelében.

Most Dangelas a folyóra irányitotta figyelmét és egy kis csónakot vett észre, melyen két ember ült; ez ez emberek rendőrügynököknek látszottak s egy magasabb rendőrtisztviselőre várakoznak. Nyilvánvalólag a földalatti csatornát készültek megvizsgálni.

A part ezen az oldalon csaknem függőleges volt s a rendőrök nem engedték meg a tömegnek a közelebb jövést; a látást azonban nem akadályozhatták meg s Dangelas látta a csónakot szorosan a rakpart fala mellé huzódni, mire három ur szállt be a kis járműbe.

Az elsőt, ki megjelent, nem ismerte Dangelas, de ismerte a másik kettőt s különösen ezek egyikét, Francastel vizgálóbirót, mig Grisaillera csak látásból emlékezett, miután véle dolga nem volt.

Az első talán maga a rendőrprefektus volt. A három urat egy negyedik szemely követte, nyilván csak egy egyszerü rendőr, mert egy tárgyat vitt a kezében, melyet bizonyosan a csatorna átkutatásánál találtak · a kalapskatulyát, melyet a kis divatárusné karján vitt, midőn Dangelas őt a Rue Bertonra kisérte. A fiatal ember azonnal felismerte azt, amennyire egy kalapskatulya felismeréséről egyáltalán beszélhetünk; de őrizkedett az öreg embernek nyugtalanitó felfedezését elárulni.

De hol találták a skatulyát? Auguste azt irta, hogy mindjárt a belépésnél egy szolga vette el tőle; de elfogadható, hogy az az ember a csatornába dobta a skatulyát, kevesebb fáradtsággal járván az, mint az elegetés.

Dangelas nem állhatta, hogy ujra meg ne szakitsa olvasását s halkan mondja:

— Igen, hisz éppen ez az! Hol van?

De nem időzött tovább e kérdésnél, melyet magának tett, hanem folytatta az olvasást, a hol elhagyta.

„Talán egy házban vagyok? De melyik emeleten? Miután vitettem, nem tudhattam fel, vagy le megyünk-e; de mégsem hihetem, hogy földalatti helyiségben volnék. Pincét igy nem szokás berendezni, mint e szoba van. Es lakott ház ez vajjon, ha egyáltalán házban vagyok? Bizonyosan azt sem mondhatom."

„Észrevettem azt is, hogy a szobám fala néha megroppant, mintha az egész házat megingatná a vihar. Visszaemlékeztem, hogy mikor nagyapó egyszer, még egész kis gyermeket, felvitt a világitó toronyba, ugyanigy mozgott körülöttem minden.

„Fölhagytam egy időre az irással, mert a reménység utolsó csöppét is fölitta szivemben a kétségbeesés. Hanem ma ismét rám hullott egy sugara a szabadság napjának. Mikor hozzám jött a kis néger, panaszkodtam neki, hogy megfullok ebben a nehéz levegőben. Erre megigérte, hogy később kinyitja a felső redőny szárnyakat."

„Mindjárt tudtam, hogy várakozni akar, mig éjszaka lesz, hogy ne lássak semmit a vidékből. Mégis hasznomra lesz ez is. Szerencsére nagyapó cimére kész boriték van nálam, melyben anyám hajából őrzök egy fürtöt. Ha kinyitja a néger az ablakot, kidobom. Isten segitsen meg."

— Aláirva Augusta Bernier — mondta Dangelas, aki nem tudta elpalástolni elérzékenyülését.

nem fogadja el a meghivást, mert nem akar Bismark Herberttel találkozni, minek folytán ez utóbbi lemondott az esküvőn való megjelenésről. Berlinben általános megütközést keltett ez a kinos affér.

— **Fiume védi autonomiáját.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fiuméban akció indult a kormány ujitásai ellen. Tüntető népgyülés megtartását tervezik, a mely tiltakozzék Fiume autonomiájának megnyirbálása ellen.

— **Zichy János igazolva.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház első biráló bizottsága tegnap Zichy János zurányi mandátumát végleg igazolta.

— **Mohács nem kap postapalotát.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kereskedelmi miniszter kijelentette, hogy a kincstár nincs abban a helyzetben, miszerint Mohácson a tervezett postapalotát ez idő szerint felépithesse.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1897. évi január 23. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számittatnak.

Buza uj 7.80—7.50; kétszeres uj 6.50—6.30 rozs uj 6.20—6.— ; árpa őszi .—— —.; tavaszi .— uj 3.80—3.60; zab uj 5.30.—5.20.; bükköny .—. — kukorica uj 3.30—3.50; kukorica uj 3.50 3.40 széna 1.70—1.50; szalma ——. 1.20—

Kinalat: gyenge, mintegy 200 gabona-kocsi volt a piacon.

NYILT-TER*)

A pécsi kereskedelmi ifjusági Casino tagjainak!

Tagtársak! Tömörüljünk a holnapi választásra, mert velünk egy saját énjével mindig előtérbe tolakodó ember rut játékot akar üzni. Ezt ne türjük! Független érzelmü emberek és nem b á b u k vagyunk!

A kiben egy csepp önérzet van, az holnap a zöld czédula jelöltjeire szavaz!

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni czégtől, —

továbbá: **valódi ó**

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban **1 frt 20 kr.**

NICK A. K.-nál Pécsett,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos SZAUTTER GUSZTÁV — Felelős szerkesztő PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF kiadó.

21061. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy a németbolyi kölcsönös segély egylet mint felperes végrehajtatóknak Mamel József végrehajtást szenvedők ellen 1400 frt tőkekövetelés és jár, ugy csatlakozott felperes Dr. Pintér József ügyvéd 150 frt és járulékai iránti végrehajtási ügyében, a pécsváradi kir. járásbiróság területén levő, Hidor község határában fekvő, a hidori 38 tjkv. felvett I 56. l.sz. 37 sz. ház udvar kertre mint kisházra 446 frt ugyan ezen tjkvben felvett † 285 hsz. fekvőség 262 frt kikiáltási ár mellett az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1897. évi márczius hó 1. napján d. e. 10 órakor Hidorban a község biró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 44 frt 60 kr. és 26 frt 20 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsett, a kir. törvszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi november hó 12-ik napján.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki biró.

— Mit tegyünk most? — kérdezte az öreg tengerész.

— Megkeressük, — ha az ördög állja is el az utunkat.

— De hogyan és hol?

— Most még nem tudom, — de majd módját találjuk.

— Nézzük csak előbb, milyen utat sejtet ez a levél.

— Semmilyent, — mond a szomoruan az öreg.

— Mit beszél? — pattant föl Dangelas. Eldobja a sors segitő kezét. Még ezer szerencse, hogy egy becsületes ember kezébe került a levél, a ki a postára tette.

— Megölik a nyomorultak! — zokogott a tengerész.

— Én azt hiszem, hogy inkább magukkal viszik, de ha ez a tervük nem sikerül, akkor mindenre képesek. Egy pillanatnyi időt sem szabad elveszitenünk.

— Menjünk hát, én mindenre kész vagyok.

— Köszönöm a bizalmát, kedves após uram, — szólt vidáman Dangelas, akinek a szivéből jött részvéte mélyen meghatotta az öreget.

— Szivesen elhiszem, hogy nem akar bolonddá tartani, de esküszöm, ha unokámat megtaláljuk, nem lesz kifogásom, ha nőül veszi, persze ha a leány is ugy akarja.

— Egyéb jutalmat nem is kérek; kezet rá.

A nagy kérges tenyér ráfeküdt a festő finom, hosszukás kezére.

— Tegye el a levelet s menjünk. Itt minden ki van fizetve, de a kocsist önnek kell kielégiteni; mert egy hllér sincs már nálam.

A Szajnához értek. Éppen egy holttestet huztak ki s a tengerész és a festő a bámuló tömeg közé vegyült. Észrevették, hogy feltünően sok rendőr forgolódik az ácsorgók között.

Ez gondolkodásra adott alkalmat. A rendőrség rendes körülmények közt sem dolgozik ilyen nagy apparatussal, mikor egy vizbefult partraszállitásáról van szó. Ha Cavaroc jelen lett volna, ugy érdekes felvilágositással szolgálhatott volna.

— Ez a sok rendőr nem ok nélkül van itt — jegyezte meg Dangelas. Azt hiszem, hogy Borodinó gróf ügyével összefüggésben van itt valami. Mindjárt kérdezősködöm is óvatosan. Kérem, viselkedjék addig nyugodtan, nehogy feltünést keltsünk.

— Mit törődöm én mással, csak a szegény kis unokám sorsa forog a fejemben.

Mikor a tömegbe beljebb furakodott egyes elejtett szavak ütötték meg a fülét:

— Házmotozás, ugyan? — Bizonyosan nem ok nélkül. Ugy látszik meggyilkolt egy asszonyt. — Hol?

— Ott, abban a házba, a kikötő másik oldalán. — Semmi nyom. Hamis pénzverőket tartóztattak le, a kik a pincében dolgoztak.

— Eh, üres fecsegés. — Csempészettel foglalkoztak. — Láthatja, hogy a csatornanyilás körül szimatolnak a rendőrök. Csempészet? Párisban? Ostobaság?

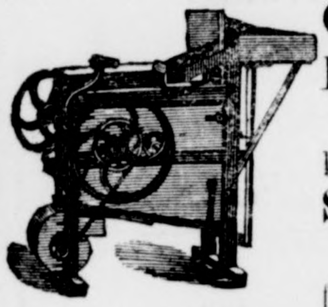
Ezek az összefüggéstelen, fantasztikus szavak Dangelast azonban mégis megerősitették abban a föltevésé-

Egy fiatal ember
gyakornokul

egy biztositási főügynökségi irodában felvé tetik. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerü és kettős kzerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

Gabona-rosták, Konkolyozók (trieurök);
kézi kezelésre való
Széna- és szalmasajtók
fekvően vagy kocsira szerelve,
Takarmány-füllesztők,
Szállitható **takarék-főző- üstök**
takarmány stb. részére,
zománcz bevonnattal vagy anélkül, száls litókészülékkel vagy anélkül.
Szecskavágók,
Répa- és burgonyavágók,
Darálók
„Agricola“ sor-vetőgépek (oltókerék szerkezettel)
mindennemü vetemény számára, váltókerekek nélkül.
Egy-, két-, és több vasu ekék
tóállas mellett elismert legjobb szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és Társa

cs. és kir. kiz. szab.
gazdasági gépgyárában
BÉCS, II/I, Taborstrasse 76.
Árjegyzékek ingyen. — Képviselők felvétetnek.

Pénzkölcsön.

Birtokra, házakra, gyárakra és gőzmalmokra.

első helyü betáblázásra 40 évre 4 ½ százalékra, 50 évre 4 százalékra. 2-ik és 3-ik helyü betáblázásra 6 százalékra.

PÉNZH

Váltóra 5—6 százalékra 10.000 frtig gyorsan és discretio mellett szerez — valamint drága adosságokat convertál, ugyszintén váltót leszámitoltat.

Schwarcz Márton, Budapest, Dob-utcza 69. sz.

Kitünő referenczziákkal szolgálhatok.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbizható, **fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál** és **meghüléseknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig **gyakrabban** rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem **igazi népszerü háziszer,** melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni,** az minden egyes üveget **„Horgony“** védjegy és Richter czégjegyzés nélkül mint **nem valódit** utasitsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállitók, RUDOLSTADT.

Alapitatott 1888-ban.

Első Pozsonyi Katona Előkészitő-Intézet.

Igazgatósági iroda: halászkapu-utcza 8-ik szám.

Ezen hirneves intézet

f. év március 1-ével

a **nyári főtanfolyamokat** nyitja meg **egyéves önkéntes- és hadapródiskola-jelöltek** számára.

Kor: egyéves önkéntes-jelölteknél 17—20 évig **Előképzettség:** néhány közép- vagy kereskedelmi iskolai osztály;

hadapródiskola jelölteknél: 13—16 év. Előképzettség: 2—3 középiskolai oszt.

A tanfolyamok zárása: **folyó évi szeptemberben.**

Internatus: katonailag.

Ezen intézet **sok évi fennállása** valamint különösen a **ny. tisztekből, állami tanárokból és szaktanitókból** összeállitott tantestület megokolják a t. cz. szülőknek és gyámoknak tantevékenységünk **tényleges sikerébe** mindenünen vetett bizalmát.

Száz meg száz volt tanitványunk ki jelenleg mint **egyéves önkéntes** hadapród és **tiszt** tartozik a hadsereghez, igazolja ezen **legnagyobb és fontosabb** vidéki intézetnek különös hirét. Minden informatióval valamint a sikeresen vizsgázott növendékek névlajstromával is ellátott részletes értesitővel kivánatra szivesen szolgál az

intézeti igazgatóság
Pozsony, halászkapu-utcza 8. sz.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stylszerüen berendezett **alvó-, disz-** és **ebédlő szobák** mindennemü **fa-, vas-** és **kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek** szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

HIRDETMÉNY.

A Pécs-Baranyai Központi Takarékpénztár

1897. évi február hó 7-én d. e. 10 órakor

saját helyiségében tartja

XXIV. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT,

melyre a t. cz. részvényesek, hivatkozással az alapszabályok 90. és 91. §§-ra*, tisztelettel meghivatnak.

A közgyülés tárgyai:

1) Közgyülési elnök megválasztása;
2) a számadások megvizsgálása, a mérleg megállapitása és a nyeremény felosztása;
3) 11 igazgatósági- és 4 felügyelő-bizottsági tagnak 3 évre leendő megválasztása;
4) az igazgatóság- és felügyelő-bizottság f. évi dijainak megállapitása;
5) a névleges részvénytőkének, további befizetések elengedése folytáni leszállitása;
6) az alapszabályok módositása;
7) a közgyülési jegyzőkönyv hitelesitésére 2 részvényes kijelölése.

Kelt Pécsett, 1897. évi január hó 22-én tartott igazgatósági ülésből.

Az igazgatóság.

*) Melynek értelmében a három hóval előbb átirt részvények a közgyülést legalább 24 órával megelőzőleg az intézet pénztáránál letéteményezendők.

A pécs baranyai központi takarékpénztár

MÉRLEG-SZÁMLÁJA.

VAGYON.		*TEHER.*	
Pénztári készlet	18,629.92	**Részvényalaptőke** frt 200,000.—	
Leszámitolt váltók	692,596.64	50% befizetéssel	100,000.—
Előlegek, kézi zálogra	3,330.—	**Tartaléktőke**	26,810.14
Kölcsönök ingatlanokra	106,968.22	*Különleges tartalékok:*	
Értékpapirok	39,421.25	Értékpapirok után 7759.93	
„ **utáni kamat,** decz. 31-ig	100.—	Érczbetétek » 585.11	8,345.04
Törzsház	180,894.85	**Nyugdíjalap**	12,154.13
Felszerelvények 10% leirás után	564.64	**Tiszti biztositékok**	3,600.—
Letétemények	202,987.—	**Különféle biztositékok**	199,387.—
Folyó számlák	272,847.32	**Takarékbetétek**	961,007.57
Bank giro számla	12,828.65	**Fel nem vett osztalék**	55.—
Ingatlan kölcsön kamat hátralék	578.24	**Atmeneti kamatok**	3,778.44
Törzsház beruházási számlán	300.—	**Előre felvett házbér**	459.04
Perköltség előleg	400.—	**Viszleszámitolás**	204,459.93
Részvényesek számlán	40.—	**Nyeremény egyenlegül**	12,430.44
	1.532,486.73		1.532,486.73

NYEREMÉN- ÉS VESZTESÉG-SZÁMLA.

TARTOZIK.			*KÖVETEL.*		
Kamatokért:			*Kamatokért:*		
Takarékbetétek után frt	41,371.42		Váltóleszámitolások után frt	42,964.06	
Tartalékalap »	1,516.38		Előlegezések »	272.09	
Nyugdíjalap »	687.96		Kölcsönök »	6,256.49	
Viszleszámitolás »	5,373.63	48,949.39	Folyó-számlák »	12,844.79	
Tiszti- és szolgafizetésekért		5,160.—	Különfélék »	1,178.88	
Lakbérért		400.—	Értékpapirok »	1,534.—	65,050.31
Irodai és perköltségekért		1,267.22	**Nyeremény-áthozat** 1895. évről		691.97
Felügyelő-bizottság tiszteletdija		200.—	**Törzsház utáni jövedelemért**		13,551.93
Napibiztosok tiszteletdija		600.—			
Betét-kamat utáni adóért		4,137.14			
Törzsház utáni adóért		3,810.09			
„ „ **költségért**		1,752.19			
Leirásokért:					
Váltóknál frt	425.—				
Felszerelvényeknél 10% »	62.74				
Törzsház beruházásnál »	100.—	587.74			
Egyenleg tiszta nyereményül		12,430.44			
		79,294.21			79,294.21

Pécsett, 1896. évi deczember hó 31-én.

Ludwig Károly, *pénztárnok.* Varga Elek, *igazgatósági elnök.* Kohárits N. János, *könyvelő.*

Jelen mérleg nyeremény- és veszteség-számlákat a szabályszerüen vezetett könyvekkel tételről tételre összehasonlitván, azokat tökéletesen helyesnek találtuk.

Pécsett, 1897. január hó 21-én.

A felügyelő-bizottság:

Aidinger János. *Hinka László.* *Ivánkovits István.* *Zavaros Péter.*

Nyomatott Taizs Józsefnél Pécsett, 1897.

21338. sz.
tlk. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhirré teszi, hogy a németbólyi kölcsönös segélyző egylet végrehajtatónak, Eiter Péter és neje Frech Katalin pécs-bányatelepi, Meiszter Károly és neje Hamel Margit Schmidt Lajos és neje Kremmes Klotild és Mateiner György nyomjai végrehajtást szenvedők ellen 300 frt tőkekövetelésés jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő, Olasz község határában fekvő, az olaszi 257. sz. tjkvben felvett † 1 sorsz. 1068/b. hrsz. szántóra 110 frt, a nyomjai község határában fekvő, a nyomjai 59. sz. betétben felvett I. 1—5 sorsz. zsellérbirtokra és 38 hrsz. 18. sz. házra és udvarra 514 frt a † 1 sorsz. 525 hrsz. szőllőre 496 frt, a † 2 sorsz. 730/35 hrsz pincére 40 frt a nyomjai 5 sz. betétben felvett I. 1—2 sorsz. 84 hrsz. 59 sz. ház és udvarra és 227 hrsz. szántóra az 1881. LX. t.-cz. 156. §. a értelmében egészben 404 frt a † 1 sorsz. 515 hrsz. pinczére a hivatkozott szakasz alapján egészben 15 frt és a nyomjai 3 sz. betétben felvett † 1 sorsz. 454 hrsz. szőllőre 64 frt és † 2. sorsz. 515/71 hrsz. szőlőre 54 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok és pedig az olaszi ingatlan az **1897. évi február hó 26. napján d. e. 10 órakor Olasz községben a biró lakásán és a nyomjai ingatlanok délután 2 órakor nyomja községben a biró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 11 frtot, 51 frt 40 krt. 49 frt 60 krt, 4 frtot 40 forint 40 krajczárt 1 forint 50 kraczárt, 6 forint 40 kr. és 5 frt 40 kr. készpénzben, vagy az 1881 november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsett, a kir. törvszék telekkvi osztályánál 1896. évi november hó 16-ik napján.

Lukrits István
kir. táblai biró.

Az évad előrehaladottsága miatt az árukat mélyen leszállitott áron árusitja
a Zentler-féle
férfi és gyermekruha-gyár pécsi főraktára
Király-utcza I. sz. (Bazár-épület)

ELADÓ:

családi elköltözés végett egy, a már 63 év óta fennálló és folyton jó sikerrel máig is üzemben lévő, **gőzerőre** berendezett

búzakeményitő-gyár.

Fizetési feltételek: a lehető legkedvezőbbek, úgy annyira, hogy a gyár teljes felszereléseivel, követeléseivel, raktár készleteivel és teleppel együtt, csak **pár ezer forinttal** teljesen átvehető, ezen üzlet úgy régi, mint nagy ismerettsége folytán azon helyzetben van, hogy **20–30%** tiszta jövedelmet biztosit, nem szakértő t. vevők teljes kiképzésben fognak részesülni a tulajdonos által. Becses megkereséseiket a vétel iránt elfogadja a tulajdonos

Kovács Gábor
keményitő-gyáros
Kecskemét, V. tized, 273. szám.

Közvetitők elfogadtatnak!

Kávéház-megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a

pécsi főtéren „Nádor“ szállodában már több 50 évnél fenálló

kávéházat

átvettem és folyó hó 30-án RÁCZ GUSZTI közkedvelt nemzeti zenekara közremüködése mellett ünnepélyesen megnyitom.

Minthogy költséget nem kimélve ezt alaposan és egész ujonnan átalakittattam és minden követelményeknek megfelelően fővárosi mód szerint berendeztem, minden csak kivánható ujságot tartok és különös gondot arra forditok, hogy **kiváló jó kávé és más italok hamisitatlanul** kiszolgáltassanak, ugy hogy **bármily társaságnak és minden egyes vendégnek kényelmes szórakozási helye** legyen, kérem a n. é. közönség becses látogatását

kiváló tisztelettel

Skrobay István
kávés és vendéglős
a „Nádor“ szállodában.

MEGÉRKEZTEK

a legujabb báli

meghivó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utcza 1. szám a királyi tábla átellenében.